

هېوادپالنه

اتم ټولگي

Ketabton.com

ملي سرود

دا وطن افغانستان دی	دا عزت د هر افغان دی
کور د سولې کور د تورې	هر بچی یې قهرمان دی
دا وطن د ټولو کور دی	د بلوڅو د ازبکو
د پښتون او هزاره وو	د ترکمنو د تاجکو
ورسره عرب، گوجر دي	پامیریان، نورستانیان
براهوي دي، قزلباش دي	هم ایماق، هم پشه یان
دا هېواد به تل ځلیري	لکه لمر پر شنه آسمان
په سینه کې د آسیا به	لکه زړه وي جاویدان
نوم د حق مودی رهبر	وایو الله اکبر وایو الله اکبر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هېوادپالنه

اتم ټولګی

د چاپ کال: ۱۳۹۸ هـ.ش.

د کتاب ځانګړتیاوې

مضمون: هېوادپالنه

مؤلفین: د تعلیمي نصاب د ټولنیزو علومو د پیاوړتیا د درسي کتابونو مؤلفین

ادیت کوونکي: د پښتو ژبې د ادیت د پیاوړتیا د غړي

ټولګی: اتم

د متن ژبه: پښتو

انکشاف ورکوونکي: د تعلیمي نصاب د پراختیا او درسي کتابونو د تألیف لوی ریاست

خپروونکي: د پوهنې وزارت د اړیکو او عامه پوهاوي ریاست

د چاپ کال: ۱۳۹۸ هجري شمسي

د چاپ ځای: کابل

چاپ خونه:

برېښنالیک پته: curriculum@moe.gov.af

د درسي کتابونو د چاپ، وېش او پلورلو حق د افغانستان اسلامي جمهوریت د پوهنې

وزارت سره محفوظ دی. په بازار کې یې پلورل او پېرودل منع دي. له سرغړوونکو سره

قانوني چلند کېږي.

د پوهنې د وزیر پیغام

اقراً باسم ربک

د لوی او ښوونکي خدای ﷻ شکر په ځای کوو، چې موږ ته یې ژوند رابښلی، او د لوست او لیک له نعمت څخه یې برخمن کړي یو، او د الله تعالی پر وروستي پیغمبر محمد مصطفی ﷺ چې الهي لومړنی پیغام ورته (لوستل) و، درود وایو.

څرنگه چې ټولو ته ښکاره ده ۱۳۹۷ هجري لمريز کال د پوهنې د کال په نامه ونومول شو، له دې امله به د گران هېواد ښوونیز نظام، د ژورو بدلونونو شاهد وي. ښوونکی، زده کوونکی، کتاب، ښوونځی، اداره او د والدينو شوراگانې د هېواد د پوهنیز نظام شپږگوني بنسټیز عناصر بلل کيږي، چې د هېواد د ښوونې او روزنې په پراختیا او پرمختیا کې مهم رول لري. په داسې مهم وخت کې د افغانستان د پوهنې وزارت د مشرتابه مقام، د هېواد په ښوونیز نظام کې د ودې او پراختیا په لور بنسټیزو بدلونونو ته ژمن دی.

له همدې امله د ښوونیز نصاب اصلاح او پراختیا، د پوهنې وزارت له مهمو لومړیتوبونو څخه دي. همدارنگه په ښوونځیو، مدرسو او ټولو دولتي او خصوصي ښوونیزو تاسیساتو کې، د درسي کتابونو محتوا، کیفیت او توزیع ته پاملرنه د پوهنې وزارت د چارو په سر کې ځای لري. موږ په دې باور یو، چې د باکیفیته درسي کتابونو له شتون پرته، د ښوونې او روزنې اساسي اهدافو ته رسېدلی نشو.

پورتنیو موخو ته د رسېدو او د اغېزناک ښوونیز نظام د رامنځته کولو لپاره، د راتلونکي نسل د روزونکو په توګه، د هېواد له ټولو زړه سواندو ښوونکو، استادانو او مسلکي مدیرانو څخه په درناوي هیله کوم، چې د هېواد بچیانو ته دې د درسي کتابونو په تدریس، او د محتوا په لېږدولو کې، هیڅ ډول هڅه او هاند ونه سپموي، او د یوه فعال او په ديني، ملي او انتقادي تفکر سمبال نسل په روزنه کې، زیار او کوښښ وکړي. هره ورځ د ژمنې په نوي کولو او د مسؤولیت په درک سره، په دې نیت لوست پیل کړي، چې د نن ورځې گران زده کوونکي به سبا د یوه پرمختللي افغانستان معماران، او د ټولنې متمدن او ګټور اوسېدونکي وي.

همدا راز له خوږو زده کوونکو څخه، چې د هېواد ارزښتناکه پانګه ده، غوښتنه لرم، څو له هر فرصت څخه ګټه پورته کړي، او د زده کړې په پروسه کې د څیرکو او فعالو ګډونوالو په توګه، او ښوونکو ته په درناوي سره، له تدریس څخه ښه او اغېزناکه استفاده وکړي.

په پای کې د ښوونې او روزنې له ټولو پوهانو او د ښوونیز نصاب له مسلکي همکارانو څخه، چې د دې کتاب په لیکلو او چمتو کولو کې یې نه سترې کېدونکې هلې ځلې کړې دي، مننه کوم، او د لوی خدای ﷻ له دربار څخه دوی ته په دې سپېڅلې او انسان جوړوونکې هڅې کې بریا غواړم. د معیاري او پرمختللي ښوونیز نظام او د داسې ودان افغانستان په هیله چې وګړي یې خپلواک، پوه او سوکاله وي.

د پوهنې وزیر

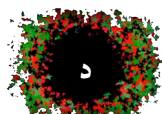
دکتور محمد میرویس بلخي

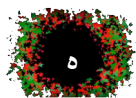

فهرست

د لوست شمېره	سرليکونه	مخونه
لومړۍ لوست	د لوی الله ﷺ ستاينه	۱
دویم لوست	د حضرت محمد ﷺ ستاينه	۳
دریم لوست	هېواد او هېوادپالنه	۵
څلورم لوست	ملي يووالی	۷
پنځم لوست	آزادي څه ته وايي؟	۱۰
شپږم لوست	ملي هویت	۱۳
اووم لوست	د اسلام له نظره هېوادپالنه	۱۶
اتم لوست	بیت المال او د هغه ساتنه	۱۹
نهم لوست	د ملتونو په پرمختګ کې د پوهنې ونډه	۲۱
لسم لوست	د کندهار امنیتي کمربند او د زرغونې انا دریځ	۲۴
یوولسم لوست	د شهیدانو یاد	۲۷
دولسم لوست	وطن وایي	۳۱

د لوست شمېره	سرليکونه	مخونه
ديارلسم لوست	د هېواد اتل غازي محمد جان خان وردگ	۳۳
خوارلسم لوست	د آزادۍ او خپلواکۍ اهميت	۳۵
پنځلسم لوست	د عينو کارېز	۳۷
شپاړسم لوست	فرهنگي ميراثونه	۳۹
اوولسم لوست	د هېواد نومورکي خدمتگاران	۴۳
اتلسم لوست	عبدالرحمن پژواک	۴۵
نولسم لوست	د هېواد پرمختگ د هر افغان هيله ده	۴۸
شل لوست	غازي مير مسجدي خان	۵۰
يو ويشتم لوست	د هېواد ځينې پوهنپال واکمنان	۵۲
دوه ويشتم لوست	زغم او يو بل منل	۵۵
دروېشتم لوست	د افغانستان جغرافيايي موقعيت او د هغه ارزښت	۵۷
څلورويشتم لوست	د شورا مقام او گټې يې	۵۹
پنځه ويشتم لوست	د گران هېواد د رښتينو خدمت کوونکو ياد	۶۱
شپږ ويشتم لوست	اسلامي ورورگلوې	۶۵
اووه ويشتم لوست	د چاپېريال ساتنه	۶۸
اته ويشتم لوست	د حکومت پر وړاندې د خلکو دندې	۷۱

د لوی الله ﷻ ستاينه

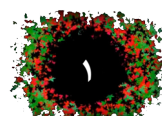
الله پاک ﷻ پر موږ بې شمېره پېرزوينې کړي دي. له دغو پېرزوينو څخه يې لومړۍ پېرزوینه دا ده چې انسانان يې پيدا کړي يو. په انسانانو کې يې بيا مسلمان پيدا کړي يو. اسلام د ځمکې پر مخ د آسماني اديانو وروستی دين او قانون دی چې د نړۍ هېڅ قانون ورسره سيالي نشي کولای او نن سبا يې د ځمکې پر مخ شاوخوا (۱۷۰۰) ميليونو پورې خلک لارويان دي.

دا او دغو پېرزوينو ته ورته په زرگونو نورې پېرزوينې خدای پاک زموږ په برخه کړي دي. د دغو پېرزوينو په وړاندې بايد د هغه پېرزوکوونکي او مهربان خدای ستاينه وکړو؛ هر کار د هغه ذات ﷻ په نامه پيل کړو؛ د هغه د قانون (اسلام) له مخې يې تر پايه پر مخ بوځو او د دغه کار په ترسره کولو کې يې مرسته وغواړو. موږ هم د هېواد پالنې د لوست کتاب د لوی خدای ﷻ په ستاينه پيلوو.

حمد

چې يې نوم گره گشای د شاه گدای دی
چې خالق په يوه کن د خلایق دی
چې يوازې بادشاهي د کاینات کا
نه يې څوک په کاروبار کې سم و سيال شته
چې دده په اراده کې نه وي نشي
نه يې سود په کار د چا شي نه يې زبان شي
شنه گياه خوري چينجي په سنگ لاخ کې
په رحم کې د نطفې قطره بشر کا
غږېدلې د غیرت په گذرگاه ده

دا اغاز مې په نامه د هغه خدای دی
د الله په نوم نو مړ هغه لایق دی
دلالت دغه نامه په هغه ذات کا
نه يې مثل په جهان کې نه مثال شته
که تمام جهان مانع د يوه کار شي
که جهان واړه کافريا مسلمان شي
سره گلونه زرغونه وي په شنه بڼاخ کې
په صدف کې د اوبو څاخکې گوهر کا
که نغمه د لاله الا الله ده

څرگندونې

د حمد ويونکي د پښتو ژبې لوی او ځلېدونکي ستوري، د دولسمې هجري پېړۍ شاعر، عبدالحميد مومند دی. عبدالحميد مومند د خپلې نازکځيالي او شعري ظرفيت له مخې (د موشگاف) لقب تر لاسه کړی دی. همدا راز ځينې خلک ورته حميد مومند، حميد ماشو خېل، حميد خان او آن حميد بابا هم وايي. د هغه شعرونه به تل د ادب په آسمان کې ځلېږي. عبدالحميد مومند پورته حمد د الله ﷻ په سپېڅلي نامه پيل کړی دی. هغه يې د ټولو مخلوقاتو پيدا کوونکي او د ټولو ستاينو وړ او لائق بللی دی. حميد مومند ټول کارونه د الله ﷻ په ارادې پورې اړوند بولي او د ټولو موجوداتو روزي رسوونکي يې ياد کړي چې په ځمکې، آسمانونو، سمندرونو يا د ډبرو دننه او بهر اوسېږي. د نړۍ ټول کارونه د هغه ذات په امر رامنځته کېږي او له منځه ځي. له دې امله يوازې هغه سپېڅلی ذات د ټولو ستاينو او صفاتو لائق دی او بس.

زده کوونکي دې په دوو ډلو ووېشل شي. لومړۍ ډله دې د کار په پيل کې د خدای پاک د نامه د يادولو او ستاينې په اړتيا او دويمه ډله دې ((د الله تعالی د پيرزوين)) يادونه وکړي او لنډيز دې يې د استازو په واسطه ټولگيوالو ته بيان کړي.

۱. حمد څه ته وايي او ولې بايد هر کار د الله تعالی په نامه پيل کړو؟
۲. د لاندې بيت معنا په ساده نثر بيان کړئ.
که جهان واړه کافريا مسلمان شي نه يې سودپه کار د چاشي نه يې زبان شي
۳. په کيانتو کې د الله تعالی د قدرت يوه بېلگه ووايست.

زده کوونکي دې د لاندې شعر د مفهوم په پام کې نيولو سره يوه مقاله وليکي.
که نغمه د لاله الا الله ده
غږېدلې د غيرت په گذرگاه ده

د حضرت محمد ﷺ ستاينه

حضرت محمد ﷺ د الله ﷻ وروستی پیغمبر دی. هغه ﷺ بشپړ انسان او د حکمې پر مخ د ټولو انسانانو لارښود و. د بعثت په نړۍ د شرک، جهل او تورتم پردې له منځه یوړې.

له پیغمبر ﷺ سره مینه او په کړنو یې عمل کول د هر مسلمان له وجایو څخه گڼل کېږي. د لاندې شعر شاعر د نبی کریم ﷺ ځینې صفات په خپله شاعرانه ژبه بیانوي.

چې دوران د پاک نبی پر جهان راغی
وار له واره هسې شکل خزان راغی
عدن راغی یمن راغی کنعان راغی
چې بطي سره محبوب د سبحان راغی
چې نبی آخر زمان په ښه شان راغی
دا پر موږ باندې له ربه احسان راغی
چې صاحب د مدینې ته قرآن راغی

بهايي جان رحمه الله

نوی لمر د نبوت پر اسمان راغی
لکه وغوړېږي گل پر گلستان کې
ستا د حسن تماشا ته محمده
خیر دې ولاړو سمرقند او بخارا ته
په عراق او په حجاز کې آواز پریوت
نیک او بد حق او باطل سره معلوم شو
د تورات، زبور، انجیل، خبرې پرېږده

لنډيز

د الله ﷻ له لوري د وروستي پيغمبر په توگه د حضرت محمد ﷺ بعثت يو ستر انقلاب او بنسټيز بدلون و چې انسانان يې د ژوند په ټولو برخو کې خیر او نیکۍ ته راوړل. پيغمبر ﷺ پر شرک او ناحقو معبودانو د بطلان کرښه را وکښله، د هغه پر ځای يې توحيد او د يوه الله ﷻ عبادت ته خلک راوړل. حضرت محمد ﷺ د علم او عدالت پر نور د ناپوهۍ او ظلم پر دې خیرې کړې او بشریت ته يې سوله او امنیت ډالۍ کړ.

د ژوند په ټولو کارونو کې د پيغمبر ﷺ لاروښوونې او د هغه په لارښوونو عمل کول د نېکمرغۍ او سعادت يوازینی لار ده.

مسلمانانو ته خپل پيغمبر ﷺ گران دی. د نړۍ او آخرت د خیر او ښېگڼې د ترلاسه کولو لپاره په ورورولۍ او يوه زړه هلې ځلې کوي.

– زده کوونکې دې د هغه ستر انقلاب او بدلون په اړه، چې د پيغمبر ﷺ له بعثت وروسته په نړۍ کې منځته راغی، په ډله ییزه توگه په خپل منځ کې بحث وکړي.

– زده کوونکې دې په پنځو ډلو ووېشل شي. هره ډله دې د داسې لسو کارونو نومونه وليکي چې پکې د پيغمبر ﷺ لارښوونې شوې وي.

د لوست له متن څخه په گټې اخیستنې سره د هغه انقلاب او بدلون په اړه چې د پيغمبر ﷺ له بعثت څخه وروسته د بشریت په ژوند کې منځته راغی، یوه مقاله وليکۍ چې تر لسو کرښو لږه نه وي.

هېواد او هېوادپالنه

– وطن يا هېواد څه ته وايي؟

– انسانان ولې له خپل هېواد سره مينه لري؟

– هېواد پالنه څه معنا او هېوادپال سپړي کوم صفتونه لري؟

د دغه لوست په لوستلو به وکولای شو، پورتنیو پوښتنو ته سم ځواب ووايو.

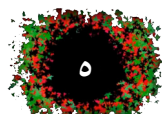
هېواد د انسانانو د زوکړې او ژوند ټاټوبي دی، هلته خاپوړې کوي، لويېږي، له اوبو، هوا، خوړو او مېوو څخه يې د بدن غوښه، هاپوکي او وينه جوړېږي. له دې امله انسانان له خپل هېواد سره مينه لري او ساتي يې.

هېواد له مور سره پرتله کوي، ځکه انسان له مور څخه پيداکېږي او د مور له وجود څخه نړۍ ته سترگې پرانيزي. مور په خپلو شېډو او د تن په غوښو د خپل اولاد پالنه کوي، خپله خوشحالي، هوسايي او راحت د هغه تر سر څاروي.

هېواد مور ده، ځکه د مور او اولاد اړيکې له ډېرو قوي اړيکو څخه گڼل کېږي. اولاد بايد په هر حالت کې د مور حرمت وساتي او په ټول وس د هغې په چوپړ کې وي.

هېواد پالنه هغه عاطفه او احساس دی، چې انسان خپل هېواد او د زېږېدلو ځای ته راکاږي، له هغه ځای سره چې انسان پکې نړۍ ته سترگې غړولي او لوی شوی، مينه کوي.

د هېواد له هوا، اوبو، خوړو او مېوو او نورو نعمتونو څخه گټه اخيستل، گډ ژوند کول او نور د دې لامل کېږي، چې د انسان او هېواد تر منځ د زړه له کومې قوي اړيکه او عاطفه پيداشي چې هېواد پالنه ورته ويل کېږي.

عاطفه او هېواد پالنه انسان دې ته هڅوي چې د هېواد او خلکو پر وړاندې ځان مسؤول وگڼي او د وطن د مور د مادي او معنوي سوکالۍ او پرمختګ لپاره هڅه وکړي. د اسلام دين د يو بشپړ نظام په توګه خیر غوښتنې او ګټورو کارونو ته انسان رابولي او هڅوي. هېواد او هېوادوالو ته خیر رسول، چې انسان ورسره انساني، ديني او د ګاونډیتوب اړیکې لري، د دغه ګټورتوب او خیر رسولو مهم جز دی، چې يو مسلمان انسان بايد پر هغو پابند وي.

لنډيز

هېواد پالنه يوازې وينا نه، بلکې عمل دی. رښتينې هېوادپالنه داده چې انسان بايد د خپل هېواد د ودانولو لپاره هڅه وکړي او له هر ډول وړانۍ او زيان رسولو څخه يې مخنيوی وکړي. د خپلواکۍ، آزادۍ، ځمکنۍ بشپړتيا ساتنه د هېواد پالنې له مهمو نښو څخه ګڼل کېږي. رښتينی هېوادپال هغه څوک دی چې د هېواد له آزادۍ څخه د دفاع او ملاتړ په لاره کې هر ډول ځان تېرېدنې ته چمتو وي. مسلمان هېوادپال د خپل هېواد د مشروعو حقونو په لاره کې هڅه او هاند کوي.

زده کوونکي دې د هېواد په علمي او معنوي ودانولو کې د ښوونځي د زده کوونکو د ونډې په اړه خپل اندونه يو له بل سره شریک کړي.

- ۱- د هېواد پالنې مفهوم بيان کړئ.
- ۲- ولې هېواد له مور سره پرتله کېږي؟
- ۳- د لوست له متن څخه په ګټه اخیستلو د يوه انسان د هېوادپالنې درې صفتونه بيان کړئ.
- ۴- يو مسلمان انسان ولې بايد له خپل هېواد سره مينه ولري؟

په خپله سیمه کې د هغو کسانو نومونه واخلي چې خپلې سیمې او هېواد ته يې د قدر وړ خدمتونه کړي وي.

ملي يووالي

ملي يووالی د ولسونو د پیاوړتیا نښه ده. هغه ملت چې غواړي قوي او سرلورې وي، له يووالي پرته بله لاره نه لري. په دغه لوست کې د ملي يووالي د مفهوم او ارزښت او بې شمېر وگټو په اړه مطلب لولو.

د ملي يووالي اصطلاح له دوو کلمو (ملي) او (يووالي) څخه جوړه شوې ده. يووالی د بېلابېلو شیانو د يو ځای کېدو په معنا او د ملي کلمه، د ملت له رېښې څخه اخېستل شوې ده او هغه له دولت او هېواد سره د انسان اړیکې او پيوستون ښيي چې اوسېږي پکې او تابعيت يې لري. ملت د هغو خلکو ټولگه ده چې د يوه دولت په منل شوو جغرافيايي بريدونو کې يوځای ژوند کوي. د ديني، تاريخي، فرهنگي او ټولنيزو گډو منافعو ته د ژمنتيا پر بنسټ تر يوه بيرغ لاندې د يو هېواد د قومونو، نژادونو، ژبو او بېلابېلو سيمو د خلکو سوله ييز ژوند کولو ته ملي يووالی وايي. د ملي يووالي مهمې موخې د لاندې چارو پلي کېدل دي:

- د هېواد يووالي او د خلکو ديني سپېڅلو ارزښتونو ته درناوی.
- آزادي، عدالت او له توکم پالنې او امتياز پرته د قانون پر وړاندې د خلکو برابري.
- د فرد او ټولنې د اقتصادي سوکالۍ او ټيکنمرغۍ لپاره د ملت او حکومت تر منځ په سياسي اقتصادي او ټولنيزو چارو کې همغږي.
- د داسې اردو، پوليسو او مؤسساتو لرل چې د ټول ملت استازيتوب وکړي او ځانگړي قوم، نژاد او ژبې ته منسوب نه وي.

لاندې لاملونه د ملي يووالي د رامنځته کېدلو او پلي کېدلو لپاره اړين دي:

- د ګډ دين او عقيدې درلودل.
 - د ټولنيزې روحيې شتون، يعنې هغه څه چې يو څوک يا يو قوم يې خپل ځان ته خوښوي، د بل چا او بل قوم لپاره يې هم خوښ کړي.
 - د مشروعو او ګډو موخو شتون، چې د يوه هېواد ټول استوګن هغو موخو ته د رسېدلو لپاره ګډې هڅې وکړي.
 - د قانون پر وړاندې د هېواد د اتباعو ترمنځ عدالت او برابري او د هر ډول ظلم او ناروا له منځه وړل.
 - د قانون په چوکاټ کې د خلکو لپاره د لازمو آزاديو رامنځته کول.
 - د خلکو د اقتصادي سوکالۍ او پرمختګ لپاره کار او زيار.
- د اسلام دين د افغانستان د خلکو د ورورۍ يا ملي يووالي بنسټ جوړوي. د ايمان او عقيدې رېښو زموږ ملت داسې سره يو موټی کړی چې هېوادوال مو د هېواد د خپلواکۍ او پرمختګ لپاره په يوه غږ کار کوي. د هر هېوادپال افغان دنده ده چې د ملي يووالي د ټينګښت لپاره له ټولو قومي، نژادي، ژبنیو او سيمه ييزو تعصبونو سره جهاد او مبارزه وکړي، ځکه قوت مو په ملي يووالي کې نغښتی دی.

لنډيز

قرآن مجيد او د حضرت محمد ﷺ ارزښتناک حديثونه مسلمانانو ته په ملي يووالي امر کوي، د بېلګې په توګه، خدای پاک په قرآن کریم کې فرمايي: ﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا﴾ يعنې، ټول د خدای پاک پر قانون منګولې ولګوئ او بې اتفاقي مه کوئ.

د افغانستان د اسلامي جمهوري نظام د اساسي قانون په څلورمه ماده کې د افغانستان ملت داسې تعريفوي: "د افغانستان ملت له هغو ټولو افرادو څخه عبارت دی چې د افغانستان تابعيت ولري، د افغانستان ملت له پښتون، تاجک، هزاره، ازبک، ترکمن، بلوچ، پشه يي، نورستاني، ايماق، عرب، قرغيز، قزلباش، ګوجر، براهوي او نورو قومونو څخه جوړ دی. د افغان کلمه د افغانستان د ملت په هر غړي اطلاق کېږي."

زده کوونکي دې په پنځه کسيزو ډلو ووېشل شي. هره ډله دې د ملي يووالي د گټو او د بې اتفاقي او اختلاف د زياتونو په اړه يو لست جوړ کړي. په پای کې دې يو يو زده کوونکی د خپلې ډلې په استازيتوب خپل چمتو کړی لست په ټولگي کې ولولي.

- ۱- د ملي يووالي مفهوم بيان کړئ.
- ۲- د ملي يووالي مهمې موخې کومې دي؟
- ۳- کوم لاملونه د ملي يووالي د پياوړتيا سبب کېږي؟
- ۴- د افغانستان د اسلامي جمهوريت اساسي قانون، ملت څرنگه تعريف کړی دی؟

د لوست د موضوع په اړه د خپل گاونډي له روڼ اندو سره خبره وکړئ او په دې اړه د هغوی نظريات وليکئ.

آزادي څه ته وايي؟

د آزادۍ کلمه مو ډېره اورېدلې او د دغې کلمې په اړه مو ډېر څه لوستلي او اورېدلي دي. پوهانو، شاعرانو او ادیبپوهانو په خپلو آثارو کې آزادي ستایلې او د نړۍ ملتونو آزادۍ ته د رسېدلو او له هغې څخه د دفاع او ساتلو لپاره هر ډول قربانۍ ورکړي دي.

په دغه لوست کې به ولولو چې:

- آزادي څه ته وايي او آزاد ژوند څه معنا لري؟

- آزادي څو ډوله ده؟

- د یو ملت ازادي څه معنا لري؟

- د آزادۍ گټې څه شی دي؟

د آزادۍ کلمه د یو کار د کولو او یا نه کولو د واک لرلو ته وايي. څرنگه چې خدای پاک، انسان ته عقل او اراده ورکړې، هغه کولای شي د یوه کار د کولو یا نه کولو لاره غوره کړي.

باید پوه شو چې مطلقه آزادي د نړۍ په هېڅ ځای کې نشته. شریعت او قانون د آزادۍ بریدونه ټاکلي، ځکه د قانون ونډه د بشر د کړنو لپاره د بریدونو ټاکل دي.

بې قیده او شرطه آزادي او د قانون نشتوالی په ټولنه کې د اړو دور سبب کېږي او هېڅ عاقل انسان هغه منلای نشي.

د شریعت او قانون سم پلي کول او د هغو تر سیوري لاندې ژوند کول له آزادۍ څخه د گټې اخیستلو تر ټولو ښه لاره ده.

آزادي د انسان له عقل او ارادې سره تړاو لري او د انسان تر ټولو لويو انساني ارزښتونو څخه گڼل کېږي. له معنوي چارو څخه، چې د انسان او حيوان ترمنځ بريد ټاكي، يو هم آزادي ده. له همدې امله څوك چې د آزادۍ په ارزښت پوهېږي، په وږې گېډه، لوڅ بدن او سختو شرايطو كې ژوند كوي، خو د بل انسان تر لاس لاندې ژوند نه خوښوي.

آزادي د انسان د شخصيت د ودې او بشپړېدو لپاره ډېره اړينه ده، ځكه مرييتوب د انسان د استعدادونو د ودې او د هغه د شخصيت د بشپړېدو پر وړاندې خنډ گرځي. همدغه مفهوم د ملتونو پر وړاندې هم رښتينى دى.

لكه څرنگه چې آزادي د فرد لپاره مهمه ده، د ټولنې او ملت لپاره هم مهمه ده. هغه ملتونه چې استقلال او آزادي نه لري، خپل برخليک يې په خپل لاس كې نه دى، په دې معنا چې خپله د هېواد د چارو په اړه پرېكړه نشي كولای.

له همدې امله د نړۍ ملتونه د آزادۍ او استقلال لپاره هر ډول قرباني وركوي. د استقلال په نشتوالي كې ظلم او ښكېلاك د هغو ځاى نيسي.

د افغانستان مسلمان ملت د نړۍ له آزادو او آزادي غوښتونكو ملتونو څخه دى چې د خپل ژوند په پرتمين تاريخ كې تل د پرديو د واكمنۍ پر وړاندې په مېړانه جنگېدلي او كله يې هم غلامي نه ده زغملې.

د آزادۍ او استقلال په نشتوالي كې د محكوم ملت ټولې مادي او معنوي پانگې د پرديو په اختيار كې لوېږي او پردي د محكوم ملت پر برخليك واكمن وي.

د پښتو ستر شاعر او وياړلى ليكوال، خوشحال خان خټک څه ښه ويلي دي:

ازادي تر پاچهيه لا تېرى كا

چې د بل تر حكم لاندې شي زندان شي

زده کوونکي دې په څو ډلو کې د آزادۍ دگټو په اړه خبرې وکړي او هره ډله دې د آزادۍ دگټو او مرييتوب د زيانونو په اړه لست جوړ کړي.

- ۱- د لوست د متن په رڼاکې د آزادۍ مفهوم بیان کړئ.
- ۲- ولې آزادي له مهمو انساني ارزښتونو څخه گڼل کېږي؟
- ۳- د یو ازاد او تر استعمار لاندې ملت ترمنځ توپیر څه دی؟
- ۴- ولې ملتونه د آزادۍ او استقلال د لاسته راوړلو لپاره قرباني ورکوي؟

زده کوونکي دې د لوست د متن له مخې د آزادۍ او استقلال په اړه یوه مقاله ولیکي چې تر لسو کرښو لږه نه وي.

ملي هویت څه ته وايي؟

د ملي هویت په جوړښت کې کوم عناصر او لاملونه ونډه لري؟

د ملي هویت ساتل ولې د یوه ملت لپاره اړین ګڼل کېږي؟

په دغه لوست کې به هڅه وکړو چې پورتنیو پوښتنو ته ځوابونه پیدا کړو.

د یوه ملت هویت د هغه ملت ځان پېژندنه او په شعوري توګه د هر غړي له خوا دغو پوښتنو ته ځواب

ویل دي چې پخوا څوک و او نن څوک دی. په بل عبارت د یوه ملت ملي هویت د هغه ملت

پرونی او نننۍ، دیني، فرهنګي، تاریخي، ټولنیز، جغرافیایي او سیاسي دریځ روښانوي.

د یوه ملت د پېژندلو بنسټیز عناصر او ملي هویت د هغه ملت دین، فرهنګ، تمدن، تاریخ،

جغرافیه، ټولنې او سیاست ته ویل کېږي. په دې معنا چې یادشوي عناصر د ملتونو د هویت په

جوړښت کې اړینه ونډه لري، د ملتونو په رښتیني پېژندلو کې مرسته کوي او د نړۍ د نورو ملتونو

په منځ کې د هغه ملت ځای په ګوته کوي.

که وغواړو د افغانستان ملي هویت وپېژنو او د یوه ملت په توګه د نړۍ د نورو ملتونو په منځ کې

خپل ځای پیدا کړو، اړینه ده چې تر هر څه مخکې د خپل ملت له دین، فرهنګ، تاریخ، تمدن،

جغرافیایي موقعیت، له پخواني او اوسني ټولنیز او سیاسي موقعیت څخه معلومات ولرو یا په بله

وینا له خپل پرون او نن څخه سم معلومات ولرو.

د یادو شویو مطالبو په پام کې نیولو سره ویلای شو چې د اسلام مبین دین په خپلو لوړو عقایدو،

لارښوونو او انسان جوړوونکو ارزښتونو د افغانستان د ولس د ملي هویت لومړنۍ او تر ټولو مهم

عنصر جوړوي، ځكه زموږ خلك د اسلام له پيل راهيسې پر دغه دين مشرف شوي دي. او اسلامي زده كړې او ارزښتونه د خلكو په عقايدو، اخلاقو، فرهنگ، تاريخ او ټولنيزه سياسي اوضاع كې داسې سره گډ شوي چې له اسلام او مسلمانۍ پرته د افغانستان د ولس لپاره بل هويت نشو پيدا كولاى.

د افغانستان د خلكو د ملي هويت د اسلامي عنصر سيورى داسې پراخ دى چې زموږ د ملت ټولې پرگنې تر هغه لاندې راټولې شوي. د يوې بشري كټلې په توگه گډه تاريخي، فرهنگي، ټولنيز او جغرافيايي مخينه لري او د يو واحد او يوه موټي ولس په توگه څرگندېږي.

دا هم بايد په پام كې وlorو چې اسلام زموږ ولس ته له زمان او مكان پرته د تلپاتې ځانگړتياوو پر بنسټ، ژور تاريخي هويت ور كړى او د هغه پياوړتيا، تداوم او تسلسل په راتلونكې زمانه او نسلونو كې ساتي، په دې معنا چې د ژبې، سيمې، قوم او... اختلاف نشي كولاى د دغه ملت د خلكو نننۍ او سباني ورورگلوې ټكنۍ كړي.

له اسلام وروسته تاريخي، فرهنگي، ټولنيز، جغرافيايي موقعيت او ټولنيز حالت هم زموږ د خلكو د ملي هويت په جوړښت كې ونډه لري؛ په دې معنا چې پورتنۍ گډه او يو خپل توکي د نړۍ د ملتونو په منځ كې د افغانستان د ملت ځاى په گوته كوي.

د افغانستان ټول پخواني اساسي قوانين او د افغانستان د اسلامي جمهوريت اوسنى اساسي قانون زموږ د هېواد پر اسلامي هويت ټينگار كوي. زموږ د اساسي قانون په دويمه ماده كې راغلي: "د افغانستان د اسلامي جمهوري دولت دين د اسلام سپېڅلى دين دى"

د افغانستان د اسلامي جمهوريت د اساسي قانون درېمه ماده زموږ د هېواد پر اسلامي هويت پر ټينگار په صراحت حكم كوي چې په افغانستان كې هېڅ قانون د اسلام له احكامو او ارزښتونو سره مخالفت نشي كولاى. په افغانستان كې هېڅ قانون نشي كولاى د اسلام د سپېڅلي دين د عقايدو او احكامو مخالف وي. له اسلام وروسته افغانيت د افغانستان د ملي هويت دويم عنصر دى.

د اساسي قانون څلورمه ماده زموږ د هېواد د قومونو له يادولو وروسته د افغانستان د ملت افغاني هويت داسې بيانوي: "د افغانستان د ملت پر هر غړي د افغان كلمه اطلاق كېږي." ملي هويت د يو ولس د بيدارۍ نښه او د قوت او يووالي راز دى. موږ د يو خپلواك ملت په توگه په خپل اسلامي او ملي هويت وياړو او د خپل ځان په شان د خپل ملي هويت ساتنه كوو.

زده کوونکي دې په پنځه کسيزو ډلو ووېشل شي او د افغانستان د خلکو د ملي هویت په اړه دې په خپلو کې خبرې وکړي.

- ۱- د ملي هویت مفهوم بیان کړئ.
- ۲- ملي هویت له کومو عناصرو جوړېږي؟
- ۳- د افغانستان د ملت ملي هویت څه شی دی؟
- ۴- د افغانستان د اسلامي جمهوریت اساسي قانون زموږ د هېواد او خلکو د ملي هویت په اړه څه وایي؟

زده کوونکي دې د اساسي قانون دویمه، دریمه او څلورمه ماده په یاد کړي او د افغانستان د ملي هویت د عناصرو او ارزښت په اړه دې یوه مقاله ولیکي چې ترلسو کړښو لږه نه وي.

اسلام او هېوادپالنه

انسان په فطري توگه له خپل هېواد سره مينه لري. اسلام د فطري دين په توگه د انسان ټولو طبيعي غوښتنو ته پاملرنه کړې او د هغو د مثبتې ودې لپاره يې نظام او چوکاټ جوړ کړی دی. په دغه لوست کې د هېواد پالنې د فطري احساس په اړه د اسلام دريځ مطالعه کوو. د هېواد په اړه د اسلام نظر تر هغه څه په وار وار پراخ دی چې د انسان په فکر کې دی. اسلام په دغه مهم حقيقت ټينگار کوي چې ټول انسانان د يوه پلار او مور اولادونه دي. الله تعالی ځمکه د انسانانو د ژوند لپاره پيدا کړې او دنده يې ورته سپارلې، چې د ځمکې د ودانولو لپاره هڅې وکړي. له دې امله له څو لوريو بايد دغې موضوع ته وگورو. له يوه نظره، ټوله ځمکه انسان ته د هېواد حيثيت لري. مسلمان انسان له خپلې ځمکې او چاپېريال سره د الله ﷻ د لويو نعمتونو په توگه اړيکې ټينگوي او د ځمکې د ودانولو او د خلکو د خير غوښتنې او برياليتوب لپاره هڅه کوي. دويم نظر دا دی چې د مسلمانانو هېواد له هغه خاورې څخه عبارت دی چې ډېر اوسيدونکي يې مسلمانان وي. مسلمان انسان د ايمان د غوښتنې له مخې له نورو اسلامي هېوادونو سره د زړه له کومې مينه لري. د هغه هيوادونو د اوسيدونکو د سوکالۍ او پرمختگ او د کورنيو او بهرنيو د دفاع په موخه مرسته خپله شرعي دنده وېولي.

دريم نظر دا دی چې هېواد د اسلام له مخې هغه ټاکلې سيمه ده، چې د انسان د زوکړې او دايمي استوگنې ځای وي. مسلمان د نړۍ ټولو وگړو ته د خير غوښتنې او له اسلامي امت سره د مينې ترڅنگ د خپلې سيمې د ودانۍ او پرمختگ ته د لومړيتوبونو په سر کې ځای ورکوي او د زړه له

کومي ورته کار او خدمت کوي.

د هېواد پالنې رېښتینې معنا د هېواد د خیر او سلامتی او پرمختګ لپاره هڅه کول دي. رسول الله ﷺ د خپلې استوګنې د ځای، یعنې له مکې معظمې سره ډېره مینه لرله او د هېواد پالنې مینه یې په احساساتو کې لیدلای شو. کله چې حضرت محمد ﷺ د قریشو د مشرکینو د تېري او ناروا له امله هجرت او د خپل وطن او د زېږېدلو د ټاټوبي پرېښودلو ته اړ شو، په هغو شپږو کې چې مکه معظمه یې پرېښودله، سترګې یې له اوبښکو ډکې وې، وېي فرمایل: ((ای مکې، ته ماته د الله ﷻ ډېره ښه او گرانه ځمکه یې، که ستا اوسېدونکو زه نه وای بهر کړې، نو هېڅکله به هم له دغه ځایه نه وای تللی.))

د رسول الله ﷺ په دغه وینا کې د هېوادپالنې تر ټولو پاک او نازک احساس ځلېږي. همدا راز کله چې حضرت محمد ﷺ مدینې منورې ته هجرت وکړ او هغه ځای یې د دایمي استوګنځي په توګه وټاکه، دعا به یې کوله چې الله ﷻ دې مدینه هم د مکې په شان موږ ته گرانه کړي. د بخاري شریف په یو حدیث کې رسول الله ﷺ فرمایي: ((اللهم حبب الينا المدينة کحبنا مكة او اشد...)) یعنې ای خدایه، مدینه راته لکه مکه او تر مکې هم ډېره گرانه کړې. همدا راز حضرت محمد ﷺ دعا کوله، چې الله تعالی په مدینه منوره کې برکت واچوي.

په بل حدیث کې راغلي چې حضرت محمد ﷺ د مدینې د خرما د پخېدلو په پیل کې داسې دعا کوله: ((اللهم بارک لنا فی مدینتنا و فی ثمارنا...)) یعنې، ای الله، زموږ په مدینه او د مدینې په مېوو کې برکت واچوه.

د حضرت محمد ﷺ په دغو ویناوو کې د هېواد او د زېږېدلو له ځای سره پاکه مینه او ګرانیت غښتی دی. که د رسول الله ﷺ دغه احساسات او ویناوې له یوې خوا د یوې پاکې انساني عاطفې ښکارندوی دي، له بلې خوا د هر مسلمان لپاره یو پیغام دی، چې باید له خپل هېواد او استوګنځي سره مینه ولري او خیر غوښتونکی یې وي.

هېوادپالنه یوازې احساس او شعار نه دی، بلکې باید دغه احساس او شعار د هېواد د استقلال او مادي او معنوي پرمختګ لپاره په کار او عمل بدل شي. رېښتینی مسلمان، زموږ د ګران پیغمبر حضرت محمد ﷺ په څېر له خپل هېواد سره مینه لري او د هغه د خیر او سلامتی لپاره د یو دیني رسالت او مسؤلیت په توګه هڅه او هاند کوي.

افغانستان زموږ هېواد دی او د هغه د لوړتیا او پرمختګ لپاره کار او جهاد او له هغه څخه ملاتړ د هر مسلمان افغان شرعي دنده ده.

زده کوونکي دې په دې اړه چې (ښه مسلمان باید هېوادپال واوسي) پخپلو کې خبرې وکړي.

- ۱- ولې ټوله ځمکه انسان ته د هېواد په شان وي؟
- ۲- ولې مسلمان له اسلامي هېوادونو سره مینه لري؟
- ۳- د لوست حدیثونه د مسلمان لپاره څه پیغام لري؟
- ۴- د هېواد پالنې رښتیني معنا څه ده؟

زده کوونکي دې د لوست احادیث په یاد کړي، د یوه هېوادپال مسلمان د خویونو په اړه دې یوه مقاله ولیکي چې تر لسو کرښو لږه نه وي.

بيت المال او د هغه ساتنه

پانگه او شتمني د الله جل جلاله له نعمتونو څخه يو نعمت دی او د انسان په فردي او ټولنيز ژوند کې مهمه ونډه لري. يو ډول مال او پانگه په يو شمېر افرادو پورې اړه لري او د هغوی شخصي ملکيت بلل کېږي. بل ډول شتمني او پانگه په ټول ملت پورې اړه لري او د يو ټاکلي شخص ملکيت نه وي، خوگټه يې د ټولنې ټولو غړو ته رسېږي.

دغه لوست د عامه گټو او د هغو د ساتلو د ارزښت بيانولو ته ځانگړی شوی دی.

بيت المال يوه اسلامي اصطلاح ده چې د عمومي اموالو او پانگو د ساتلو ځای ته وايي. د اسلام په لومړيو او د راشدو خليفه گانو په پېر کې د عمومي مالونو او پانگو يا دولتي اموالو د ساتلو ځای ته (بيت المال المسلمين) ويل کېدل. وروسته دې اصطلاح په لنډ ډول د بيت المال په نامه شهرت وموند.

عمومي ملکيتونه يا بيت المال د ټولو خلکو مال دی او د فرد يا ټاکلو افرادو شخصي ملکيت نه گڼل کېږي. په بل عبارت په بيت المال کې د هېواد ټول غړي حق او ونډه لري. بودجه او د دولت د پيسو خزانه، مالونه او دولتي ځمکې، غرونه، ځنگلونه، پارکونه او د تفريح او لوبو ځايونه، معدنونه او طبيعي پانگې، لارې او سړکونه، دولتي ودانۍ، دولتي ترانسپورتي وسايل، لکه موټر، الوتکې او... ټول د بيت المال مالونه دي.

د اسلام د مبین دين له نظره بيت المال د امانت حيثيت لري او لازم دی چې چارواکي بيت المال په بشپړ امانت وساتي او پرې نږدې له هغو څخه ناوړه گټه واخيستل شي.

د بيت المال له مالونو څخه گټه اخيستل بايد د هغو اصولو او ضوابطو په چوکاټ کې ترسره شي چې د اسلامي شريعت او د هېواد د نافذو قوانينو له خوا ټاکل شوي دي.

اسلام پر ټولگټو پانگو او مالونو (بيت المال) باندې تېرى کول حرام گڼلى او له هغو څخه ناروا گټه اخيستل يې په هره بڼه چې وي، منع کړي دي. د بېلگې په توگه څوک حق نه لري له دولتي امکاناتو او موټرو شخصي گټه واخلي او دولتي ونې او ځنگلونه چې د ټول ملت مال دى، پرې کړي او يا يې ويلوري او يا کانونه او طبيعي زېرمې په خپل سر راوباسي او مصرف يې کړي. همدا راز خزانه او دولتي بودجه بايد په داسې ځايونو کې مصرف شي چې گټه يې ټولو خلکو ته ورسېږي. له عمومي پيسو او بودجې څخه غير شرعي گټه اخيستل يو ډول خيانت او اختلاس دى چې حرام او ناروا گڼل کېږي. بايد پوه شو چې د هېواد اقتصادي قوت تر ډېره له عمومي پانگو او بيت المال څخه په سمو گټو اخيستلو پورې تړاو لري.

د بشوونځيو، دولتي دفترونو، روغتونونو، لويو لارو، د اوبو او برېښنا بندونو جوړول، د معارف د کتابونو چاپول، د دولتي مامورينو او اجيرانو معاشونه، له اړو کسانو سره مرسته او... د هېواد له بيت المال څخه پوره کېږي. موږ دنده لرو د بيت المال شتمني د شخصي مالونو په څېر وساتو او پرې نږدو چې ملي پانگې او شتمني به ځايه لاړې شي او يا په ناروا توگه ترې گټه واخيستل شي.

زده کوونکي دې د ټولگټو شتمنيو يو لست جوړ کړي.

- ۱- بيت المال څه ته وايي؟
- ۲- د بيت المال مالونه د چا ملکيت دى؟
- ۳- آيا له بيت المال څخه شخصي گټه اخيستل روا دي؟
- ۴- اختلاس ولې ناوړه عمل گڼل کېږي؟

زده کوونکي دې د بيت المال د ساتنې په اړه مقاله وليکي چې تر لسو کرښو لږه نه وي.

د ملتونو په پرمختګ کې د پوهنې ونډه

پوهنه له ایمان وروسته د ولسونو د پرمختګ بنسټ جوړوي. هېڅ ولس د علم له څېړنې او نوښت پرته د پوهنې په مختلفو ډګرونو کې پرمختګ نشي کولای. ددغه لوست متن د شعر په فصیحه ژبه د ولسونو د پرمختګ علت او سبب بیانوي.

علم او پوهه

بې له علمه به څه غواړي په دنیا څوک
تر دې ښه متاع په دې دکان کې نشته
درست جهان قربان د علم تر گوهر شه
علم سل خرواره ثقل په هوا کا
مجهولات به د عالم ورته معلوم شي
تر قیامته خرابي پرې اثر نه کا
په دنیا دی هغه قصر بې قصوره
چې د علم د طبیب دارو ونه خوري
په جهان کې به غالب پر هر دښمن شي
که بلا ده په جهان کې بې علمي ده
که عاقل وي که هوښیار وي که دانا څوک
سود به وکا که کوي دغه سودا څوک
دغه وایم که مې وپوښتي رښتیا څوک
دروای شي یوه ښه په هوا څوک؟
که د علم له مضمونه شي جویا څوک
که د علم پر بنا کېږدي بنا څوک
چې د علم پر قرار یې کړي بریا څوک
له مرض د جهل نه مومي شفا څوک
که د علم توره وتړي تر ملا څوک
خدای دې نه کا مبتلا په دا بلا څوک

په حکمت سره د خپل ملت غمخور شه بارې نه لري د بل ملت پروا خوځ
چې د فکر باريکي نه لري وروره څه په کار ده که لري باريکه ملا خوځ
هرگز نه لري زوال دولت د علم دا دولت له چانه، نشي وړای په غلا خوځ
که د خپل ملت پخپله غمخور نشي هرگز نه کا په پردي مري ژړا خوځ

هر ملت چې وي بې علمه نابينا وي
باري مه شه په جهان کې نابينا خوځ ...

(عبدالعلي مستغني)

لنډيز

عبدالعلي مستغني زموږ د هېواد مشهور شاعر دی. مستغني په ۱۲۹۳ هـ ق کال د کابل په بالا حصار کې زېږېدلی دی. د هغه مهال دوديز علوم يې لوستي او په نجوم او هندسه کې يې زياته مطالعه لرله. مستغني د سراج الاخبار د ادبي برخې ليکوال او د حبيبي د لېسې ښوونکی و. مستغني په ۱۳۵۲ هـ ق کال [۱۳۱۲ لمريز کال] کې وفات شوی دی. مستغني په پښتو او دري ژبو شعرونه ويلي. دا کار په حقيقت کې له ټولو هېوادوالو سره د هغه مينه په ډاگه کوي. ارواښاد مستغني په دغه شعر کې علم ستايلي او د اوسنۍ نړۍ ټول پرمختگونه او برياوې يې د علم له برکته گڼلي دي. هغه علم او د علم زور او قوت ستايي او بې علمي او ناداني غندي. د هغه دا شعر موږ ته ستر پېغام دی. ښايي عمل پرې وکړو او د علم د ترلاسه کولو لپاره شپه او ورځ زيار وکارو.

زده کوونکي دې پورته شعر د هر بیت متن په جلا جلا توگه شرحه کړي.

۱. آیا د پټو سترگو تقلید د یوه ملت د پرمختگ سبب کېدای شي؟
۲. د لوېدیځ هېوادونو د پرمختگ او قوت سبب څه دی؟

زده کوونکي دې د پوهې او ودانۍ تر منځ د اړیکو په اړه یوه مقاله ولیکي چې تر لسو کرښو لږه نه وي.

د کندهار امنیتي کمربند او د زرغونې انا دریغ

د کندهار دېوال (کمربند) د هېواد د تاریخ یو ځانګړی بحث دی، چې د احمد شاه بابا له زمانې سره تړاو لري. احمد شاه بابا د افغانستان له سترو واکمنانو څخه یو واکمن دی چې د خپلې پاچهۍ په لومړیو کلونو کې یې غوښتل د کندهار له ښار څخه ګردچاپېره دېوال تاو کړي. زرغونه انا هغه پښتنه مېرمن وه چې د ښې میرانې او غوره تدبیر له مخې یې د دغه دېوال د جوړولو مخه ونیوله. په لاندې لوست کې به د پورتنۍ موضوع په اړه معلومات ترلاسه کړو. د احمد شاه بابا مور زرغونه نومېدله. نوموړې په زرغونې انا شهرت درلود او د افغانستان د پوهو او هوښیارو ښځو له ډلې څخه وه.

احمد شاه بابا د پاچهۍ په اتم کال (۱۱۶۸ لمريز) په کندهار کې د مشرانو یوه جرګه جوړه کړه، چې د کندهار د نوي ښار د جوړولو په اړه خبرې وکړي. د نوي ښار د جوړولو لپاره ځای وټاکي او د ښار د دېوالونو په اړه پریکړه وکړي.

یوه ورځ زرغونه انا جرګې ته ورغله. احمد شاه بابا له خپلې مور و پوښتل: "مورې، جرګې ته څنګه راغلې یې؟" زرغونې انا ځواب ورکړ: "اورېدلې مې دي د یو ښار د جوړولو نیت لري چې اووه دېوالونه ولري. زه راغلې يم، پوه شمه چې آیا دغه خبره رښتیا ده او جرګې دغه هوډ نیولی؟" احمد شاه بابا ځواب ورکړ: "هو کې مورې، جرګې پریکړه کړې د نادرآباد پر ځای نوی ښار جوړ کړو چې ګردچاپېره اووه دېوالونه ولري. هغه به د افغانستان پلازمېنه وي او هلته به ژوند کوو." زرغونې انا خپل زوی او د جرګې غړیو ته وویل: "هېواد، ښار او خلک د غیرتي خلکو په همت

ساتل کېږي، نه په لوړو ديوالونو. که غيږتي سړي شتون ولري، خلک که څه هم په کېږديوکې ژوند وکړي، کولای شي خپل هېواد وساتي او که غيرت نه وي په اوو دېوالو څه، چې په سلو دېوالونو سره هم نشي کولای خپل هېواد وساتي. بې ځايه ځوانان مه ستړي کوي، داسې ښار جوړ کړي چې يوازې يو دېوال ولري او خلک پکې ژوند وکړي. د هېواد ساتنه د مېړنيو همت ته پرېږدي. " د زرغونې انا دا خبرې احمد شاه بابا او د جرگې غړو ومنلې او پر پخوانۍ پرېکړه يې بيا کتنه وکړه. احمدشاه بابا د کندهار نوی ښار جوړ او د خپلې مور د سپارښتنې پر بنسټ يې يوازې يو امنيتي دېوال جوړ کړ.

له دغې تاريخي کيسې څخه ښکاري افغانانو د تاريخ په اوږدو کې داسې مېړني مشران درلودل چې تر قيامته به د هغو په کړنو زموږ ولسونه وياړي. له خپل مسلمان ولس سره د هغوی بې کچې مينې، هغوی د مشرتابه تر ټولو لوړ پوړ ته رسولي وو، عملاً يې خلکو ته ښوولې وه چې د قام د مشر په توگه هغوی ټول هېواد ته د خپل کور او د هېواد ټولو وگړو ته د خپلو وروڼو او خویندو په سترگه گوري.

هغوی د ښکمرغۍ لپاره داسې فکر کوي لکه پلار يا مور چې د خپلو اولادونو په اړه فکر کوي او په دغه ډگر کې د نارينه وو تر څنگ د نامتو اتلو افغان مېرمنو تاريخي کړنې هم د تاريخ په پاڼو کې له ورايه ځلېږي.

حقيقت دادی چې اتلولي او مېړانه په نارينه يا ښځې پورې تړلې نه ده. په دغه برخه کې بايد د خپلو تاريخي مېندو او پلرونو تاريخ په غور ولولو او د ژوند په چارو کې د هغوی پر پل، پل کېږدو. هغه چا، چې د ځمکې پر لويه برخه حکومت کاوه، تر واک لاندې سيمو کې يې سوله، امنيت او ورورولي ټينگه وه. اصلي لامل يې دا وه چې له خپل مسلمان ولس سره يې رښتينې مينه لرله. په همدغه رښتينې مينه يې د خپل هېواد ټول وگړي يو شان پالل، د هغوی د گټو د ساتلو او زيانونو د مخنيوي لپاره يې شپه او ورځ هڅې کولې. د هغوی د بري راز په همدغو چارو کې نغښتی و.

زده کوونکي دې په دوو ډلو ووېشل شي. لومړۍ ډله دې د احمد شاه بابا او دويمه ډله دې د هغه د مور زرغونې انا په اړه په خپلو کې خبرې وکړي او دواړه ډلې دې خپل معلومات ټولگيوالو ته بيان کړي.

- ۱- احمد شاه بابا په کوم نيت د کندهار تر ښار د دېوال چاپېرولو هوډ کړی و؟
- ۲- زرغونې انا د څه لپاره ددغه دېوال جوړولو مخالفت وکړ؟
- ۳- ملي مشران ښايي د خلکو پر وړاندې څنگه چلن ولري؟

زده کوونکي دې د ملي مشرتابه د اخلاقو او ورځني چلن په اړه معلومات راټول او وليکي او په راتلونکي درسي ساعت کې دې له ټولگيوالو سره شریک کړي.

د شهیدانو یاد

شهید چاته ویل کېږي او له کوم مقام څخه برخمن وي؟

د شهیدانو په اړه زموږ دنده څه ده؟

د شهیدانو یاد او د هغوی د کړنو او سرښندنو یاد ساتل، د نن او سبا نسل ته څه گټه لري؟
د غه لوست د شهیدانو او د هغوی د مقام په اړه دی. په دغه لوست کې به د پورتنیو پوښتنو ځوابونه ومومو.

شهید هغه چاته ویل کېږي چې د الله ﷻ د رضا د لاسته راوړلو لپاره او د اسلام د سپېڅلي دین او د هغه د حکمونو او ارزښتونو د ساتلو په لاره کې یې ژوند له لاسه ورکړی وي.
د اسلام حکمونه او ارزښتونه ټول د بشریت په خیر او گټه او د انسانانو بریالیتوب او خلاصون په هغو کې نغښتی دی، ځکه ویلای شو چې شهید د لوړو انساني موخو او ارمانونو او بشري ټولنې او خلکو ته د چوپړ لپاره سروڼه بنډلي او ځانونه یې قربان کړي دي. شهید هغه ډیوه ده، چې په خپله سوځي، خو ټولنه او نړۍ رڼا کوي.

د اسلام له نظره شهید ډېر لوړ مقام لري. په قرآني آیتونو او نبوي حدیثونو کې په وار وار د شهید د مقام او د الله ﷻ په دربار کې د هغه د لوی ثواب یادونه شوې ده.

د قرآني آیتونو او نبوي حدیثونو پر بنسټ، شهیدان په حقیقت کې ژوندي دي او نه ښایي هغوی مړه ویل شي. الله تعالی ﷻ د شهیدانو په اړه فرمایي:

﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَمْوَاتٌ وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ﴾ - بقره: ۱۵۴ {

ژباړه: يعنې تاسو هغوی ته چې د الله ﷻ په لاره کې وژل شوي، مړه مه وایئ، ځکه هغوی ژوندي دي او تاسو نه پوهېږئ.

گران افغانستان د شهیدانو هېواد او زموږ ملت شهید پالونکی ملت دی. افغان ولس د دین، ناموس، خاورې، خپلواکۍ او آزادۍ د ساتلو لپاره هر مهال قربانۍ ورکړې او د دغه سپېڅلي ارمان د ترلاسه کولو لپاره یې په زرگونو شهیدان ورکړي دي.

کله که زموږ هېواد د پرديو تر اشغال او يرغل لاندې راغلی او زموږ دین، ناموس، خپلواکي او آزادي له گواښ سره مخامخ شوې، د افغانستان غیروي ولس د جهاد او مبارزې مورچل ته دانگلي او په دغه لاره کې یې خپل مال او سرونه قربان کړي دي. د بېلگې په توگه د افغان - انگلیس په دریو جگړو کې چې پر افغانستان د انگریزانو له خوا يرغل شوی او انگلستان زموږ د هېواد د اشغال هوډ کړی و، زموږ غیروي ولس په مېړانه د بې شمېرو قربانیو او ډېرو شهیدانو په ورکولو غلیم ته ماتې ورکړې او د هېواد استقلال یې لاسته راوړی دی.

همدا راز د ۱۳۵۷ لمریز کال د غويي د اوومې نېټې له خونړۍ کودتاه وروسته زموږ د مسلمانو خلکو دین او سپېڅلي ارزښتونه تر گواښ لاندې راغلل. د وخت کمونستي حکومت د الحاد (بې دینۍ) او مارکسېزم د خپرولو او زموږ د خلکو، په تېره بیا د علماوو، پوهانو او د هېواد د فکر خاوندانو پر وژنو پیل وکړ او پر افغانستان یې د سوسیالستي شوروي اتحاد د يرغل لاره هواره کړه. د افغانستان مسلمان ملت د کمونستي الحاد او د شوروي د سره پوځ د تیري پر ضد چې غوښتل یې زموږ هېواد اشغال کړي، د جهاد اعلان وکړ. په دغه سپېڅلي جهاد کې چې تر یوې لسیزې ډېر اوږد شو، تر دوو میلیونو زیات هېوادوال د نارینه وو، ښځو، ماشومانو، ځوانانو او سپین ږیرو په گډون شهیدان شول. کابو د افغانستان لوېشت لوېشت خاوره د سپېڅلي جهاد د شهیدانو په وینو سره شوه.

زموږ د ملت د تاریخ جوړوونکي جهاد د شهیدانو په منځ کې د افغانستان ډېر ښه خلک چې پکې علماء، پوهان، استادان، روڼ اندی، سیاستوال، مشران، سپین ږيري، سوداگر، محصلین،

زده کوونکي او ځوانان وو، يا له يرغلگر دښمن سره د جهاد په تاوده مورچل کې او يا هم په زندانونو او بېدياوو کې د يرغلگرو او د هغوی د بربځو له خوا په ډېر مظلوميت سره شهيدان شوي دي.

د مجاهدينو د سربښندنو، غيرت او زموږ د گرانو شهيدانو د قربانيو په پايله کې، افغانستان د شوروي اتحاد له منگولو، اشغال او استعمار څخه خلاص او يوځل بيا د استقلال او آزادۍ خاوند شو. د افغانستان ملت تل د خپل دين او خپلواکۍ د ساتلو لپاره سربښندنو او شهادت ته چمتو دی. هر کله چې د افغانستان د خلکو پر دين، ناموس او خاوره يرغل وشي، د جهاد جنډه پورته کوي. بايد ووايو چې د افغانستان خپلواکي او آزادي د تاريخ په اوږدو کې د تل لپاره د رښتينو او مؤمنو مجاهدينو د زېورتيا او شهادت زېږنده ده. هغه څه چې نن يې لرو، د شهيدانو د وینو له برکته دي. که زموږ گران شهيدان نن زموږ په منځ کې نشته، خو د هغوی د سربښندنو او اتلوليو يادول او خاطرې به د هېواد د نن او سبا د نسلونو په زړونو او ذهنونو کې تلپاتې وي.

ژوندي ولسونه کله هم خپل شهيدان او اتلان نه هېروي. د شهيدانو ياد او د خدمتونو او قربانيو درناوی د افغانستان د ملت د هوښيارۍ او د کار پر ارزښت د پوهېدلو نښه ده. له دې امله موږ د شهيدانو خاطرې ژوندۍ ساتو، ترڅو مو هېواد ژوندۍ پاتې شي.

د شهيدانو د ارمانونو او موخو ساتنه او د هغوی پر لارې تلل، که له يوې خوا د هغوی د مقام او د لوړ موقعيت درناوی دی، له بلې خوا د رښتينې هېوادپالنې نښه ده. موږ يو ژوندۍ او يو موتي ملت يو، ځکه چې خپل شهيدان مو هېرکړي نه دي.

زده کوونکي دې په پنځه کسيزو ډلو ووېشل شي او په خپلو کې دې د شهيدانو د مقام او د هغوی د کارنامو په اړه خبرې وکړي. د خبرو په پای کې دې د هرې ډلې په استازيتوب يوتن د ټولگي مخې ته راشي او د مباحثې لنډيز دې خپلو ټولگيو الوته بيان کړي.

- ۱- د شهيد کلمه چاته کارول کېږي؟
- ۲- د اسلام له نظره شهيد کوم مقام او موقعيت لري؟
- ۳- زموږ د هېواد خپلواکي او آزادي د کومو کسانو د سربښندنو په پايله کې لاسته راغلې ده؟
- ۴- زموږ د هېواد ننني او سباني نسلونه د شهيدانو د آرمانونو پر وړاندې څه دنده لري؟

زده کوونکي دې د شهيد او په ټولنه کې د هغه د مقام په اړه مقاله وليکي چې تر لسو کرښو لږه نه وي.

وطن وايي

هېواد هغه ځای دی چې انسان پکې زېږېدلی او خاپوړې يې پکې کړې وي. له دې امله مينه او محبت ورسره لري.

د پرديسۍ او مسافري پر مهال رنځېري او په آبادۍ او سمسورتيا يې خوشحاليږي او خوند ترې اخلي. هېواد يا وطن، د يوې مور په خبر په خپله مهربانه غېږ کې د خپلو بچيانو او وگړو لپاره اسانتياوې چمتوکوي. له دې امله هېواد ته د مور خطاب کوي او هېواد هر چا ته د مور حيثيت لري. د هغه ساتنه او پالنه د هر هېوادوال ملي، انساني او اسلامي دنده ده. په دې لوست کې به زده کوونکي د هېواد د ارزښت په اړه معلومات ترلاسه کړي.

واوره ای پښتونه، زه میراث ستا د نیکویمه
ستا ښکلې زانگویم هدیره ستا د پلرویمه
خاورې مې مه بوله په ښه سترگه را ته گوره ته
خاورې که یم ستا د نیکونو د سرویمه
ښه ښایسته لعلونه سره باقوت مې په لمن کې دي
ښکلې شنه باغچه له گلو ډکه د لیډویمه
ښې سپنې خوږې یخې اوبه مې د شودو په ځای
تاسې ته درکړې مې مور د ټولو پښتنویمه
خاوره او هوا مې له غیرت او ننگه ډکه ده
وايي ننگ غیرت چې زه وږمه ستاسې د غرویمه
څښلې دي سرې وښې د اوبو په ځای چمن زما
زه ایباري شوې تل د تورو په اوبویمه
ته د سپینو تورو په رڼاکې روزل شوی یې
برق د آسمان وایې برېښنا ستاسې د چرویمه

هیر د پښتنو خوی او خصلت چې گوره نه کړې ته
 زه ساتلې تا په پښتنواله او پښتویمه
 مه ټیټوه هېڅکله خپل سر د بل په منځ کې ته
 ته که وې سرلوری زه سرلوری په ملکویمه
 کلک عزم له سره تېرېدل په خپل ناموس باندې
 ښیمه پښتون ته د غیرت او ننگ زانگویمه
 څوک مې که پوره حقیقت غواړي په سندروکې
 زه ((الفت)) ستایلي په خوږو خوږو نغمویمه

لنډیز

شاعر په پورتني شعر کې په ښکلو الفاظو او جملو کې د هېواد ارزښت بیا نوي. هېواد یوازې یو موټی خاوره نه، بلکې د پلرونو او نیکونو دروند میراث دی. د هغه په زړه او لمن کې لالونه، کانونه، ښکلې چینې، یخې اوبه، ښکلې دښتې، شنه باغونه شته. تر ټولو مهم ټکی پکې له هېواد سره مینه او محبت دی. شاعر هغه ته اشاره کوي چې د هېواد پټ او عزت په میراني سره وساتل شي او د سرلوری لپاره یې سربښنې ته چمتو واوسي. په شعر کې له پښتو او پښتنو څخه موخه هغو غورو خوږونو او اخلاقو ته اشاره ده چې لوړ همت، هېوادپالنه، زړورتیا، غیرت، میلمه پالنه صبر او استقامت پکې نغښتي وي. افغانان له ستونزو سره روږدي دي او د زور او زر لپاره چا ته سر نه ټیټوي. کله چې د اسلام په سپیڅلي دین مشرف شول، دا خوږونه نور هم پکې پیاوړي شول.

زده کوونکي دې په ډلو ووېشل شي. لومړۍ ډله دې د هېواد د شتمنیو او دویمه ډله دې د هېواد د ارزښت په اړه په خپل منځ کې مباحثه وکړي او پایله دې ټولگیوالو ته وړاندې کړي.

- ۱ - ستاسو په اند د هېواد خدمت څنگه سرته رسېدای شي؟
- ۲ - هېواد یې له اوسېدونکو څخه څه تمه لري؟ په خپله ژبه یې ووايي.
- ۳ - د هېواد په ساتنه کې د خپلو نیکونو کومې کارنامې درته په یاد دي؟

زده کوونکي دې دگل پاچا ((الفت)) په اړه مقاله چمتو او په بله ورځ دې په ټولگي کې وړاندې کړي.

د هېواد اتل، غازي محمد جان خان وردگ

زمونږ مېړنی خاوره د نومياليو مشرانو، مجاهدينو، پوهانو، ليکوالو او شاعرانو زانگو ده. بې شمېره مشران، مجاهدين او اتلان يې په خپلې غېږ کې روزلي دي. هريوه پر خپل مهال خپلو خلکو او خاورې ته نه هېږدونکي خدمتونه کړي او خپل نومونه يې تلپاتې کړي دي. د هغوی پېژندل زموږ د هريوه افغان دنده ده. موږ ته ښايي د هغوی کارنامې يادې وساتو او وياړ پرې وکړو. غازي محمدجان خان وردگ د نوموړو ملي اتلانو له ډلې څخه يو ملي اتل دی. نوموړي له غليم څخه د هېواد په آزادولو کې ستر رول لوبولی دی. له همدې امله يې نوم زموږ د هېواد د تاريخ په زرينو پاڼو کې ليکل شوی دی.

په دغه لوست کې د غازي محمدجان خان وردگ لنډه پېژندنه کوو.

محمدجان خان وردگ ولې د ملي غازيانو او اتلانو په ډله کې گڼل کېږي؟

محمد جان خان وردگ د غازي سيدال خان زوی دی او د وردگو ولايت د جغتو ولسوالۍ په بیدمشک کلي کې زېږېدلی دی. محمد جان خان وردگ د ځوانۍ پر مهال د امير شېرعلي خان په لښکرو کې شامل شو. په پوځي خدمت، نظامي دسپلين، توپ استعمالولو او ښې وېشتلو کې د وړتيا او مهارت له امله د جنرالۍ رتبې ته ورسېد.

کله چې انگرېزانو د خيبر له لارې پر افغانستان يرغل وکړ، قومونو او قبایلو له جمرود څخه تر ډکې پورې د غازي محمد جان خان تر مشرۍ لاندې سخته جگړه وکړه. هغه مهال چې امير محمد يعقوب خان په گندمک کې د فرنگيانو د برچې تر څوکې لاندې د گندمک تړون لاسليک کړ، محمد جان خان په ډکه کې په جگړه بوخت و، دربار ته راغی او له نوموړې لوظنامې سره يې خپل مخالفت څرگند کړ. د سيمې خلک يې جهاد ته راوبلل. د سيمې خلک پرې راغونډ شول، د وردگو لښکرې چې لا له وړاندې تيارې وې، د شلگر، کټواز او نورو سيمو له غازيانو سره يو ځای شوې او پر انگرېزانو د بريد لپاره د وردگو د خوات او شنيز په لارو کابل ته روان شول. د خوات په لنگر نومي سيمه کې ورسره د غازي عبدالغفور اخوندزاده تر مشرۍ لاندې يو شمېر مجاهدين

يوځای شول. کله چې د ۱۸۷۹ کال د می په میاشت کې انگریزان کابل ته ننوتل، محمد جان خان وردگ له یوه ټولي عسکرو سره د کوهستان له لارې راغی او په آسمایي غره کې یې پر انگریزانو برید وکړ. له دې وروسته جرنیل محمد جان خان په غازي محمد جان خان وردگ ونومول شو. د جنگیالیو د کمښت له امله بېرته وردگو ته ستون شو. هلته یې له ملي او مذهبي مشرانو سره سلا مشورې وکړې. د یوه لوی لښکر له تیارولو وروسته د ۱۲۵۷ لمريز کال د لیندۍ په میاشت کې کابل ته راغی او پر انگریزانو یې برید وکړ او سخته ماتې یې ورکړه. د ملي مبارزينو بريدونه هومره ژور او کاري وو چې بې شمېره انگریزان یې تر خاورو لاندې کړل. د کابل په قلعه قاضي کې د محمد جان خان په مشرۍ برید د دغو سترو نظامي خوځښتونو یوه لویه بېلگه ده چې وایي انگریزانو د تینښتې لاره ورکه کړې وه. د انگریزانو د ځواکونو مشر، رابرتس هر ځای له غازي محمد جان خان او وزیر محمد اکبر خان څخه سر ټکولی دی.

پر هېواد د انگریزي ښکېلاک د دویم یرغل پر مهال غازي محمد جان خان وردگ د خلکو او ولسونو په یو کولو وکړای شول، د وردگو، غزني او کابل په سیمو کې بهرنیو یرغلگرو ته غاښ ماتوونکې ماتې ورکړې.

له محمد جان خان وردگ سره د خپل ځان او خپلې کورنۍ غم نه و، بلکې د ټول ولس او خپل هېواد افغانستان غم ورسره و. هغه ته څرگنده وه چې د هېواد ننگ، ناموس، عزت، شرف او خپلواکي د ټولو افغانانو پر یووالي او یوموتی توب ساتل کېږي، له دې امله یې د ملي یووالي او د ولسونو د وحدت پر اړتیا ټینګار کاوه.

غازي محمد جان خان د ۱۲۱۳-۱۲۵۸ لمريز کلونو تر منځ ژوند کړی او د افغانستان په سیاسي تاریخ کې یې پیاوړی رول لوبولی دی.

غازي محمد جان خان وردگ په همدې لار کې د شهادت لوړ مقام ته رسېدلی دی. اروا دې ښاده وي.

زده کوونکي دې د هېواد د خپلواکۍ د لارې د ملي مجاهدينو او اتلانو د سربښندنو په اړه په خپلو کې خبرې وکړي.

۱ - ستاسو په اند غازي محمد جان خان وردگ ولې د گندمک له تړون سره مخالفت وکړ؟

۲ - انگریزانو څو وارې پر افغانستان برید کړی او غازي محمد جان خان د کومې جگړې اتل گڼل کېږي؟

زده کوونکي دې د هېواد د خپلواکۍ په ساتلو کې د ولس د یووالي د اهمیت او اړتیا په اړه یوه مقاله ولیکي.

د ازادۍ او خپلواکۍ اهميت

خپلواکي او آزادي د يوه ملت په برخليک کې څه ونډه لري؟
خپلواک ولسونه په نړۍ کې کوم دريځ لري؟
په دې لوست کې به د نورو معلوماتو تر څنګ د پورته پوښتنو ځواب لاسته راوړو.

آزادي او خپلواکي د الله ﷻ له سترو نعمتونو څخه ګڼل کېږي. خپلواکي دې ته وايي چې د يو هېواد اوسېدونکي خپل ټول سياسي، اقتصادي او فرهنگي فعاليتونه د بهرنيانو له لاسوهنې پرته د خپل هېواد د ملي ګټو، د ځمکې د بشپړتيا، ترقي او پرمختګ د سوکالۍ او نیکمرغۍ په پام کې نيولو سرته ورسوي.

د افغانستان آزادي خوښوونکي خلک د تاريخ په اوږدو کې د ظلم، استبداد، استعمار او تېري پر وړاندې جهاد او مقابله کړې ده او د هېواد له آزادي او خپلواکۍ څخه يې د سر او مال په بيه ساتنه کړې ده. څرګنده بېلګه يې د مقدوني سکندر، چنګېز، مغولو، انګرېزانو او په دې وروستيو کې زموږ پر هېواد د پخواني شوروي اتحاد د سره پوځ د يرغل پر وړاندې د افغانستان د خلکو مېړانه ده. افغانانو د اسلام د مېن دين د لارښوونو په رڼا او د ملي يووالي او اسلامي روحيې د ساتلو په برکت د پرديو تېري پر شا تمبولي او له خپلې خاورې څخه يې دفاع کړې ده.

د ولسونو نېکمرغي هغه مهال رامنځته کېدای شي چې هېوادونه يې سياسي او اقتصادي آزادي ولري؛ يعنې په سياسي عمل او اقتصادي فعاليتونو کې آزاد وي او د خپلواکۍ او آزادي تر سيوري

لاندې خلک خپله نېکمرغي، ترقي او پرمختگ ترلاسه کړي.
د آزادۍ او خپلواکۍ لمانځل د هېواد شهيدانو، اتلانو او سربښندونکو ته درناوی دی، چې د
هېواد لپاره يې خپل گران ځانونه قرباني کړي او راتلونکو نسلونو ته يې ستره ډالۍ، يعنې آزادۍ او
خپلواکۍ په ميراث پرې ايښې ده. موږ بايد د هغو د لاسته راوړنو او بریاوو ساتنه وکړو.

زده کوونکې دې په ډلو ووېشل شي. هره ډله دې د لاندې يوې موضوع په اړه خبرې وکړي او پایله
دې خپلو ټولگيوالو ته وويي.
_ آزادي څه ته وايي؟
_ آزادي د انسانانو او هېوادونو په ژوند انه کې څه ارزښت لري؟
_ د هېواد له خپلواکۍ او آزادۍ څخه څرنگه ساتنه کېږي؟

۱. خپلواکۍ او آزادي د يوې ټولنې په اقتصادي پراختيا کې څه ونډه لري؟
۲. د سياسي او اقتصادي خپلواکۍ ترمنځ څه اړيکه ده؟
۳. د خپلواکۍ په ساتنه کې د افغانستان د خلکو د مېړانې بېلگې بيان کړئ؟

زده کوونکي دې د آزادۍ د اهميت او ارزښت په اړه يوه مقاله وليکي.

د عینو کاریز

مېرمن عینو یوه پیاوړې او غیرتمنه مېرمن وه چې د احمد شاه بابا په عصر کې یې په کندهار کې ژوند کاوه. د دې ښځې په کړو وړو کې اسلامي ارزښتونه او افغاني غیرت ګل شوی و. زده کوونکي به په دغه لوست کې د مېرمن عینو د مېړانې، شهامت، او له هېواد سره د هغې د مینې او محبت په اړه معلومات تر لاسه کړي.

د کندهار ښار ته نژدې یوکاریز دی چې د عینو کاریز نومېږي. عینو یوه ننگیالی افغانه مېرمن وه چې د احمد شاه بابا په عصر کې یې ژوند کاوه. کوم وخت چې احمد شاه بابا د هندوستان په یوه سفر تله، نو د دې مېرمنې خاوند هم له هغه سره په عسکرو کې هغه لوري ته لاړ. کله چې افغانان له هغه سفر څخه بېرته بریالي او فاتح را وګرځېدل، نو د کندهار ښار ته نژدې دېره شول چې شپه تېره کړي او سبا د ورځې په رڼا کې په ښکاره شان او شوکت ښار ته ننوزي. د مېرمن عینو خاوند په دغه شپه په پټه خپل کور ته لاړ. د کور دروازه یې وټکوله. مېرمن عینو دروازې ته ورغله او ویې پوښتل څوک یې؟ ده ورته ځان وروپېژاند. مېرمن عینو بیا ورڅخه پوښتنه وکړه چې څنگه راغلې؟ احمد شاه بابا څه شو؟ لښکر مو بریالی شو؟

خاوند یې ورته وویل، که مو لښکر بریالی شوی نه وای، نو زه به هم تا ته ژوندی نه وای راغلی، لویه سوبه مو په نصیب شوې ده... عینو بیا پوښتنه وکړه، نو ته ولې یوازې راغلې؟ نور لښکر څه شو؟ خاوند یې وویل، نور لښکر ښار ته نژدې د بابا په امر پروت دی، چې سبا د ورځې په رڼا کې ښارته ننوزي. زه ستا مینې ناقرار کړم او تر هغو د مخه راغلم، ژر دروازه راخلاصه کړه چې سره ووينو. عینو ورته وویل، ته تر چا نازولی وې چې ملګري دې پرېښودل او په پټه له ټولو څخه د

مخه شوې، ماته راغلې؟ آیا ستا نورو ملگرو ښځې نه درلودې؟ که یې په سینو کې زړونه نه وو؟ دا ټول وو، خو هغو نه غوښته چې داسې یو کار وکړي... که سبا نورې پښتنې مېرمنې خبرې شي ماته به څه وايي؟ دا ډېر لوی پیغور دی. تا ته ور نه خلاصوم، څه لاړ شه! هغه مهال چې د احمد شاه بابا ټول سرتیري کورونو ته راستانه شول، ته هم راتلای شی. د عینو خاوند د خپلې ننگیالی مېرمنې له پیغوره و شرمېد، بېرته لاړ، خو خیمې ته نژدې څوکیدارانو ونیوه او سبا ته یې د احمد شاه بابا مخې ته وروست، څوکیدار عرض وکړ چې دا سپاهي د شپې یې له اجازې کورته تللی و. احمدشاه بابا پوښتنه ځنې وکړه، عسکر چې څه لیدلي او اورېدلي وو، ټول یې ورته وویل. احمدشاه بابا د هغه د مېرمنې پر مېړانه او افغاني احساس باندې شاباسی ووايه او د هغې په درناوي یې د دې عسکر گناه هم وښله، مېرمن عینو ته یې کاریز وروبښه چې تر اوسه پورې د ((عینو کاریز)) په نامه مشهور دی، دا کاریز د کندهار ښار لمرخاته ته پروت دی.

زده کوونکي دې په ډلو ووېشل شي، یوه ډله دې د تاریخ په اوږدو کې د افغاني میرمنو او بله ډله دې د عینو د مېړانې او غیرت په اړه په خپل منځ کې خبرې اترې وکړي.

- ۱- مېرمن عینو د افغانستان د کوم پاچا په عصر کې اوسېدله؟
- ۲- مېرمن عینو د خپل خاوند په وړاندې څرنگه دریځ غوره کړ؟
- ۳- احمد شاه بابا د عینو د هېواد پالنې د روحیې پر وړاندې څه غبرگون وښود؟

زده کوونکي دې د منابعو او د سیمې د مشرانو په مرسته له هیواد سره د مینې په اړه یوه مقاله ترتیب او په ټولګي کې دې وړاندې کړي.

فرهنگي میراثونه

(ملي موزیم، ملي ارشیف او ملي گالري)

په دغه لوست کې به د ملي موزیم، ملي ارشیف او ملي گالري په اړه معلومات پیدا کړو. په نوموړو ځایونو کې تاریخي آثار، ارزښتناک خطي اسناد او هنري آثار ساتل کېږي او نندارې ته وړاندې کېږي، چې زموږ د ټولنې د تېرو وختونو د سیاسي، اقتصادي، فرهنگي، پوځي او ټولنیزو حالاتو بیان وړونکي دي. دغه راز دا تاریخي آثار د فرهنگي میراثونو په نامه هم یاد شوي دي. له دې لوست څخه به پوه شو چې دا توکي چېرته ساتل کېږي او موږ د هېواد پر وړاندې څه مسؤلیت لرو؟

۱- ملي موزیم، دلرغونو آثارو زېرمه تون

د تاریخي او ارزښتناکو آثارو او توکو د ساتنې لپاره ډېر مهم ځای موزیمونه دي چې په ورته حال کې خلک د هغوی په لیدلو په مستقیمه توګه له ارزښتناکو فرهنگي میراثونو سره آشنا کېږي. په ۱۹مه پېړۍ کې د لرغونو آثارو د ساتنې او نندارې لپاره په نړۍ کې موزیمونه جوړ شول. د کمیابو او ارزښتناکو شیانو له ساتنې سره د انسانانو ذاتي تمایل، علمي پرمختګونه، له ملي هویت سره مینه او د لرغوني ژوندانه په ښه پېژندلو کې د دغو آثارو د ارزښت په اړه د خبرتیا زیاتوالی هغه دلایل دي چې دولتونو او حکومتونو په دې برخه کې پاملرنه کړې. له فرهنگي مرکزونو څخه یو هم د افغانستان ملي موزیم دی. ملي موزیم په ۱۳۹۸ لمریز کال کې جوړ شوی دی چې د هېواد د تاریخي آثارو د ساتلو مسؤلیت پر غاړه لري. دغه موزیم ته د کورنیو جګړو پر مهال ډېر زیانونه اوښتي او یو

شمېر توکي يې له هېواد څخه بهر ته وړل شوي وو. د افغانستان ملي موزيم د نړۍ له بېلابېلو موزيمونو څخه شمېرل کېږي او ډېر ارزښتناک تاريخي آثار لري. اوس د دغو آثارو گڼ شمېر د دولت په پاملرنه او د دوستو هېوادونو او نړيوالې ټولنې په مرسته بېرته هېواد ته راوړل شول. دغه راز د هغه ودانۍ هم د نړۍ د موزيمونو له معيارونو سره سم بېرته رغول شوې ده. ملي موزيم د کابل ښار د دارالامان په سيمه کې موقعيت لري او د افغانستان له فرهنگي او تاريخي ودانيو څخه شمېرل کېږي.

۲- ملي ارشيف

د خطي او چاپي ارزښتناکو آثارو د ساتلو ځای د ملي ارشيف په نامه يادېږي. د اسنادو د ساتلو لپاره ارشيف د جوړېدو تاريخ تر لرغونې وخت پورې رسېږي. له هغه وخته، چې انسان د خپل ژوندانه اړوند مسايل ثبت کړل، د ساتنو په فکر کې يې ولويد. مسلمانانو په مختلفو پړاوونو کې د اسنادو د ساتلو لپاره ځايونه درلودل چې د خزينې په نامه يادېدل. په اروپا کې په منځينو پېړيو کې د دولتي سندونو او مدارکو د ساتلو لپاره ارشيفونه رامنځته شول. په ۱۷مه پېړۍ کې په اروپا کې د مهمو دولتي سندونو تنظيم دود شو او د هرې ورځې په تېرېدو سره د ملي ارشيفونو شمېر زيات شو.

په افغانستان کې ملي ارزښتناک آثار لکه فرمانونه، علمي، قلمي او نقش شوي او ميناتورې شوي علمي کتابونه او نور مهم سندونه په ملي ارشيف کې ساتل کېږي.

زموږ د هېواد ملي ارشيف په ۱۳۵۳ لمريز کال کې جوړ شوی، د کابل ښار په سالنگ واټ کې

ملي ارشيف

موقعيت لری او د افغانستان د تاريخ او فرهنگ د څېړنې ښه منبع گڼل کېږی.

په ملي ارشيف کې لاندې سندونه ساتل کېږي:

- اقتصادي او ټولنيز سندونه، لکه په ځمکو، سوداگرۍ او صنعت پورې اړوند سندونه،

- فرهنگي سندونه، لکه د علمي او فرهنگي مرکزونو په جوړولو پورې اړوند سندونه، خطي میناتوري شوي کتابونه،
- سیاسي سندونه، لکه فرمانونه او تړونونه،
- شخصي سندونه، لکه خاطري او سفر نامې.

۳_ ملي گالري، د هنري آثارو زیرمه تون

گالري یوه فرانسوي کلمه ده. په افغانستان کې هغه ځای ته ویل کېږي چې د نقاشۍ او میناتورۍ ارزښتناک کلاسیک او معاصر آثار پکې ساتل کېږي. د موزیم تابلوگانې او نور نقاشي شوې آثار د څېړونکو د څېړنې لپاره ډېر زیات ارزښت لري. په هر حال لرغوني آثار چې په ملي موزیم، ملي ارشیف او ملي گالری کې ساتل کېږي، د ټولنې د سیاسي، اقتصادي او فرهنگي، پوځي او ټولنیزو حالاتو د درک لپاره د څېړونکو او تاریخپوهانو د مطالعې او څېړنې لپاره اصلي منبع بلل کېږي. ملي گالري د کابل ښار په آسمایي واټ کې موقعیت لري.

د ملي گالری انځور

زده کوونکي دې په ډلو کې د دې مطالبو په هکله خبرې اترې وکړي او پاېله دې د ډلې استازی نورو ټولگيوالو ته ووايي.

- هغه آثار چې په ملي موزيم کې ساتل کېږي، بيان کړئ.
- هغه سندونه چې په ملي ارشيف کې ساتل کېږي، بيان کړئ.
- هغه آثار چې په ملي گالري کې ساتل کېږي، بيان کړئ.

۱. ولې هېوادونه موزيم لري؟
۲. ملي ارشيف ولې او څه وخت زموږ په هېواد کې جوړ شو؟
۳. آیا ملي گالري ته د هنري آثارو موزيم ويلاى شو؟

هغه پخواني آثار او سندونه، چې زموږ ملي هويت څرگندوي، د خپلو ملگرو او دوستانو په مرسته وليکئ.

د هېواد نومورکي خدمتگاران

کله چې د هېواد د خپلواکۍ په اړه خبرې اورئ، آیا دې ته مو پام کړی چې دغه خپلواکي په خومره بیه د چا د جهاد او سربښندنې له امله لاسته راغلې؟ کله چې د هېواد دننه سفر کوئ، آیا په ذهن کې مو څرېږېدلي چې د سړکونو جوړېدل د چا د خولو د توپېدو او نه ستړي کېدونکي کار پایله ده؟ کله چې د هېواد په کوم ګوټ کې ښکلې ودانۍ وګورئ، کله مو د هغو کسانو په اړه فکر کړی چې په جوړولو کې یې شپه او ورځ زیار ګاللي. کله چې له وېرې پرته په خپلو کورونو کې سوکاله ژوند کوئ، یا په ښوونځي کې زده کړه کوئ یا په ښار کې په آزاده توګه ګرځئ راګرځئ، آیا فکر مو کړی چې دغه آرامي او امنیت چا ټینګ کړی؟ کله چې خواړه، مېوه یا سابه خورئ او خوند ترې اخلي، آیا دې ته مو پام کړی چې د هغو د کرلو، خرېبولو او د الله ﷻ د دغو نعمتونو د تیارولو زیار چا ګاللي او خولې یې توبې کړي دي؟ کله چې د ګران هېواد له ښارونو څخه په یوه پاک ښار کې ګرځئ، آیا په ذهن کې مو څرېږېدلي چې دغه پاکي او ښکلا د چا د کار محصول دی؟ کله چې د هېواد په یوه روغتون کې تاسې یا ستاسو له خپلوانو څخه د چا درملنه شوې او روغ شوی وي، آیا پام مو ورته کړی چې د ناروغانو د درملنې لپاره شپه او ورځ څوک زیار باسي او د شپې وینې پاتې کېږي؟

کوم کارونه چې پورته ونومول شول، ټول د افغانستان د زرګونو مخلصو او هېوادپالو بچیانو د نه ستړي کېدونکو هڅو پایلې دي چې په زړه سوي او ځان تېرېدنې د هېواد او هېوادوالو په چوپړ کې دي او په ټول وس هڅه کوي، د هېوادوالو د آرامۍ او سوکالۍ لپاره لاره هواره کړي. د هېواد امنیت، آرامي او پرمختګ د دغو نومورکو خدمتگارانو له سربښندنو پرته لاسته نه راځي.

له دې امله پر ځای ده چې د هېواد د بچيانو د رښتينو هڅو درناوی وکړو او د هغوی احسان او نيکۍ هېرې نه کړو.

هغه انسانان چې نورو ته خیر رسوي، د شمعې په څېر دي، په خپله سوځي، خو چاپېريال رڼا کوي. دا راز خلک د ستاينې او درناوي وړ دي.

زده کوونکي دې د هغو هېوادوالو د کارونو په اړه په خپلو کې بحث وکړي چې په خپلې سربښندنې د نورو د ژغورنې لامل شوي دي. هغه کلینر چې د سالنگ په لویه لاره کې یې ځان د موټر تر ټایر لاندې کړ او شهید شو، خو لږ لږه نور هېوادوال یې له مرگ وژغورل، د دغو ځان تېرېدونو یوه بېلگه ده.

- ۱- د هېواد خپلواکي د کومو کسانو د ځان تېرېدنو محصول ده؟
- ۲- موږ د هېواد د نوموړکو خادمانو په اړه څه مسوولیت لرو؟

زده کوونکي دې د هغو ارزښتمنو خدمتونو بېلگې په خپلو کتابچو کې وليکي چې د هېواد په پرمختگ او پراختيا کې اغېز لري.

عبدالرحمن پژواک

په دغه لوست کې به د هېواد د يوه سياسي، فرهنگي او ادبي شخصيت، عبدالرحمن پژواک په اړه معلومات ترلاسه کړئ.

عبدالرحمن پژواک د افغانستان د تاريخ، فرهنگ، ادب او سياست په ډگر کې يو ځلانده او لوی شخصيت دی چې په ۱۲۹۶ لمريز کال کې يې د همېشه بهار (ننگرهار) د سره رود (سرخرود) ولسوالۍ د باغبانيو د کلي په يوې روڼ اندې کورنۍ کې نړۍ ته سترگې غړولې دي. پژواک تر څلورم ټولگي پورې د خپل زېږېدلو په ځای کې زده کړه وکړه. ثانوي يا منځنۍ زده کړې يې د حبيبي په لېسه کې په برياليتوب سره پای ته ورسولې او وروسته يې د کابل پوهنتون د طب پوهنځي ته لاره پيدا کړه. څرنګه چې د خپلې سليقې او مينې پر خلاف په هغه پوهنځي کې شامل شوی و، دوه کاله وروسته يې خپلې زده کړې نيمګړې پرېښودې.

ارواښاد عبدالرحمن پژواک خپل کاري ژوند د تاريخ په ټولنه کې د انگليسي ژبې د ژباړونکي په توګه پيل کړ. د دغه کار تر څنګ يې ادبي او هنري ليکنې هم کولې او وروسته يې د مطبوعاتو په مستقل رياست کې کار وکړ. بيا د اصلاح ورځپاڼې د مسوول مدير په توګه وټاکل شو. وروسته د باختر آژانس مشر شو او د پښتو ټولنې رياست افتخاري غړی شو. ارواښاد پژواک په ۱۳۲۵ لمريز کال د ډپلوماسۍ ډګر ته راغی او په ډېره لنډه موده کې يې استعداد او کاري توان ښکاره شو.

د ملګرو ملتونو په سازمان کې يې د افغانستان د دايمي استازي په توګه اوږده موده په مينه او مسووليت

کار وکړ. د خپلې ژورې پوهې او تجربو پر بنسټ پر مهمو دندو وگومارل شو. له هغې جملې څخه د ملگرو ملتونو پر منشور د بیا کتنې د کمیسیون، د بشري حقونو د کمیسیون، د ملگرو ملتونو د ټولنې عمومي غونډې مشري او د نامیبیا لپاره د ملگرو ملتونو د ځانگړي استازي دندې یادولای شو. په نړیواله کچه د ملگرو ملتونو د سازمانونو، لکه یونسکو، بشري حقونو او یونیسف کې د افغانستان د غړیتوب د ترلاسه کولو او په نړیوال ډگر کې د بشر د حقونو له اعلاميې سره د افغانستان د پیوستون په اړه د هغه هلې ځلې د ستاینې وړ دي.

د ملگرو ملتونو په سازمان کې د شته اسنادو پر بنسټ، پړواک د ملگرو ملتونو د برخلیک ټاکلو د حق ورکولو د طرحې نوښتگر هم بلل شوی چې ((خپل - واک)) هم ورته ویل کېږي. په بله وینا د ((خپل - واک)) حق د پړواک تر هڅو وړاندې یوازې د یوه سیاسي اصل په توگه پېژندل کېده، خو د هغه د هڅو په پایله کې د ملگرو ملتونو په منشور کې د ملتونو د مسلم حق په توگه ثبت شو.

پړواک په ۱۳۵۲-۱۳۵۶ لمریز کلونو کې په هند کې د افغانستان د سفیر په توگه دنده لرله. له ۱۳۵۷ لمریز خونړۍ کودتاه وروسته له رسمي دندو گوښه شو او د خپلې هېوادنۍ مینې پر بنسټ یې د ((انجمن حقوق بشر افغانستان)) تر نامه لاندې پټ سازمان جوړ کړ. پړواک په ۱۳۶۱ لمریز کې امریکا ته لاړ او په ۱۳۷۱ لمریز کال کې بېرته پېښور ته راغی.

له ارواښاد پړواک څخه لاندې چاپ شوي آثار پاتې دي:

کلمه داره روڼۍ، آریانا، افسانه های مردم افغانستان کهن، پشتونستان، پیشوا، باغبان، گلهای اندیشه، بانوی بلخ، الماس ناشکن، آواره، گلهای کوهی، افسانه های مردم، حدیث خون، میهن من، احساسات و عواطف یک زن، حوض خاص او نور.

په خواشینۍ چې د هېواد نوموړی شاعر، کیسه لیکونکی او ډپلومات، عبدالرحمن پړواک د ۱۳۷۴ لمریز کال د جوزا په ۱۸ مه د پنجشنبې په ورځ (۱۹۹۰ زېږدیز کال) د هجرت په چاپېریال (پېښور) کې له نړۍ سترگې پټې کړې، جنازه یې افغانستان ته راوړل شوه او په خپلې پلرنۍ هدیره کې (د سره رود، د باغیانو په کلي کې) خاورو ته وسپارل شوه.

زده کوونکي دې په ډلو ووېشل شي. يوه ډله دې د استاد عبدالرحمن پژواک د زده کړو، دويمه ډله دې د هغه د فرهنگي او ادبي او درېيمه ډله دې د هغه د سياسي کارونو په اړه په خپلو کې خبرې وکړي او بيا به دې په ټولگي کې بيان کړي.

- ۱- استاد عبدالرحمن پژواک د ملگرو ملتونو په سازمان کې کوم مهم کارونه وکړل؟
- ۲- د پژواک د ادبي او فرهنگي آثارو سرليکونه وليکئ.

زده کوونکي دې د عبدالرحمن پژواک د شخصيت په اړه يوه مقاله وليکي او په ټولگي کې دې ولولي.

د هېواد پرمختگ د هر افغان هيله ده

افغانان هېوادپال او سوله خوښوونکي خلک دي. خپل هېواد ورته گران دی او د هغه د پرمختگ او پراختيا غوښتونکي دي. د هېواد پرمختگ د هر افغان د کونښن، هڅې او زيار په واسطه په اقتصادي، سياسي، اجتماعي او فرهنگي ډگرونو کې پرمختگ رامنځته کولای شي. زده کوونکي به په دغه لوست کې له پورتنیو مطلبونو سره آشنا شي.

الف - سياسي برخه

د سياسي برخې پراختيا د سياسي نظام يوه مهمه برخه جوړوي چې د نظام د ټينگښت په برخه کې د ټولو په گډه زيار پورې اړه لري. په دې برخه کې بايد نظام داسې وده او پراختيا وکړي چې د هېواد هر افغان اوسېدونکي په خپل سياسي نظام کې خپله خبره وگوري. خپل ځان له هېواد څخه جلا ونه بولي او د هېواد په برخليک کې ځان شريک وگڼي. د هېواد زيان خپل زيان او د هېواد پرمختگ خپل پرمختگ وگڼي. د هېواد ملي گټو ته د خپلې لوړې هيلې په توگه فکر وکړي او د پراختيا په لاره کې يې خپل هېڅ ډول زيار ونه سپموي.

ب- اقتصادي برخه

زموږ گران هېواد، افغانستان د طبيعي منابعو له پلوه ډېر بډای دی او د سترې اقتصادي بډايې درلودونکی دی چې د هېواد په اقتصادي پراختيا کې اساسي او ډېر مهم رول سرته رسوي. په دې برخه کې له طبيعي منابعو او اقتصادي زېرمو څخه دې کار اخيستل په داسې ډول سرته ورسېږي چې ملي گټې، ملي اقتصاد او د عامو خلکو د ژوندانه د حالت بدلون د اقتصادي پروگرامونو په سر کې راشي. اقتصادي وده دې د افغاني ټولنې د ځانگړتياوو له مخې په پام کې ونيول شي، چې

هر افغان يې له گټو څخه برخمن شي، د هېواد د اقتصادي پراختيا په لاره کې ځان مسوول وبولي او احساس او باور تر لاسه کړي چې د هېواد اقتصادي پراختيا د هغو د مټو په زور او همت سره امکان لري.

ج - ټولنيزه او فرهنگي برخه

ټولنيزه او فرهنگي پراختيا د يوه هېواد په پراختيا کې مهم او بنسټيز رول لري. تر هغه چې د يوې ټولنې اوسېدونکي له ذهني او فکري پلوه بدلون و نه مومي او ځان د خپل ولس او هېواد څښتن او خدمتگار و نه بولي، ټولنيز او فرهنگي پراختيا امکان نه لري. د ټولو قومونو اوسېدونکي، افغانستان خپل ستر کور بولي او په وده او پرمختگ کې يې ونډه اخلي. افغانستان د تاريخ په اوږدو کې د بېلا بېلو بشري تمدنونو او فرهنگونو د امتزاج او يو ځای کېدو مرکز پاتې شوی چې د دې سيمې خلکو د هغو په وده، پراختيا او خپرېدو کې ارزښتناک او مهم رول سرته رسولی دی. د افغانستان حکومت او دولت دنده لري، هغه فرهنگي ارزښتونه چې له پخوا څخه موږ ته په ميراث پاتې شوي، وساتي او د پراختيا په لاره کې يې هڅه وکړي. د هېواد پرمختگ ته پاملرنه او په دغه ډگر کې کار کول، د يوه هېوادپال انسان له خويونو څخه دي.

زده کوونکي دې په ډلو ووېشل شي، يوه ډله دې د اقتصادي پراختيا په هکله او بله ډله دې د پراختيا د لاملونو په اړه خبرې وکړي او پایله دې په ټولگي کې وړاندې کړي.

۱. سياسي پراختيا څه مفهوم لري؟
۲. اقتصادي پراختيا روښانه کړئ.
۳. فرهنگي او ټولنيزه پراختيا بيان کړئ.

زده کوونکي دې د افغانستان د پراختيا په هکله يوه مقاله ترتيب او په بله ورځ دې ټولگي کې وړاندې کړي.

غازي مير مسجدي خان

زمونږ خاوره تل د نړۍ د سترو زبرځواکونو او ګاونډيو تر بريدونو او يرغلونو لاندې راغلې ده. هره پلا یرغلګر د دغه خپلواکۍ غوښتونکي ولس له غاښ ماتوونکو ځوابونو سره مخ شوي.

د ملي اتلانو نومياليتوب او زړورتيا چې د پرديو پوځونو پر وړاندې په مبارزه کې نندارې ته وړاندې شوې، د افغانستان د ټولو سوله خوښوونکو ولسونو د مينې او ملاتړ لامل ګرځېدلې ده. د حق د دې لارې د اتلانو نومونه خلکو په خپلو زړونو کې ژوندي ساتلي او د راتلونکو نسلونو د وياړ او افتخار نښه بلل کېږي. مير مسجدي خان د دغو ملي اتلانو له ډلې څخه يو اتل دی چې د هغه او نورو ملي اتلانو سربښدنې له انګريزانو څخه زموږ د هېواد د خپلواکۍ او استقلال د لاسته راوړلو لامل شوي دي.

د ملي اتلانو د ژوند ليک او اتلوليو يادول موږ ته څه را يادوي؟

مير مسجدي خان د کاپيسا ولايت د کوهستان په ولسوالۍ کې نړۍ ته سترګې غړولي او هملته لوی شوی دي. د مير مسجدي خان کورنۍ د کوهستان له خواجه ګانو څخه شمېرل کېږي، چې د نسب لړۍ يې د اسلام لومړي خليفه ته رسېږي.

زمونږ پر خاوره د انگليسانو د لومړي يرغل پر مهال مسجدي خان په کوهستان کې و. په ۱۲۵۶ هجري کال (۱۲۱۹ هـ. ش، ۱۸۴۰ ميلادي) مير مسجدي خان او سلطان محمد خان د هېواد د ملي مجاهدينو په مشرۍ امير دوست محمد خان ته چې په دغه مهال يې په تاشقرغان کې استوګنه درلوده، ليک و استاوه. د کوهستان ملي مجاهدين چمتو دي د انگليسانو پر وړاندې د خپل ژوند تر وروستۍ سلګۍ پورې وجنگېږي او جهاد ته دوام ورکړي. امير ته يې کوهستان ته د راتګ بلنه ورکړه.

دا هغه مهال و چې امير دوست محمد خان د سرتېرو له کمښت څخه اندېښمن و. د دې بلنې له امله ډېر خوشال شو او د کابل په لور وخوځېد. مير مسجدي خان په ډېر اخلاص د هغه هرکلی وکړ او خپل کور ته يې بوتلو. کله چې د انگليسانو استازی، مکناتن سيمې ته د امير له بېرته راتګ او په کوهستان کې د هغه له استوګنې خبر شو، مير مسجدي خان ته يې يو ليک و استاوه او د امير دوست محمد خان د سپارلو په وړاندې يې ورته د ډېرو انعامونو او مکافاتو وړانديز وکړ او ورته يې وليکل چې که هغه تسليم نه کړي، نو کلا به يې ورته په توپونو والوزوي او دی به له زيان سره مخامخ کړي.

میرمسجدي خان د انگلیسانو دغه وړاندیز ونه مانه او نه یې له گواښ څخه وډارېده، بلکې تر پخوا یې زیات خپلو مبارزو ته دوام ورکړ. انگلیسانو یو ځل بیا هغه او د سیمې نورو مشرانو ته لیکونه واستول او د جگړې د نه کولو غوښتنه یې وکړه. انگلیسان دا پلا هم د مسجدي خان له جگړې او مقاومت سره مخامخ شول.

میرمسجدي خان د عمر تر پایه پورې د انگلیسانو پر وړاندې خپل جهاد ته دوام ورکړ او د هغوی هېڅ راز انعامونو او مکافاتو ته تسلیم نشو.

د انگلیسانو او ملي مبارزينو لومړۍ جگړه د پروان ولايت په تتم دره کې د عليخان کلا شاوخوا ونښته. انگلیسان وايي، په دې جگړه کې د هغوی توپونو ته ډېر زیان ورسېد او د ادوارډ سانول په نامه یو کپتان یې هم په دې جگړه کې ووژل شو. وروسته د ۱۸۴۰ کال د اکتوبر په ۱۲ چاریکارو ته خبرمه د میرمسجدي کلا شاوخوا د انگلیسانو او ملي مبارزينو ترمنځ یوه بله جگړه پیل شوه. میرمسجدي د نورو ملي مبارزينو په ملګرتیا پر انگلیسانو یرغل وکړ او سخته ماته یې ورکړه. په دې جگړه کې سپه سالار کاتېن او رابرت ووژل شول او ډېر پوځي تجهیزات د ملي مبارزينو لاسونو ته ورغلل.

میرمسجدي خان پیاوړی جنگیالی و. هغه پر هېواد او خپلواکۍ مین و. هېڅ راز تمې او ډار له انگلیسانو سره د هغه د دښمنۍ مخه ونه نیولای شوه.

د دې زړور شخص مجاهدتونه او د پېرنگیانو په وړاندې د کوهستان، کوهدامن او نجراب د اوسېدونکو په پاڅون او پاچاهۍ ته د امیر دوست محمد خان په بېرته ورسټولو کې د هغه زیار او هڅه له هېواد سره د هغه مینه او علاقه څرګندوي. همغسې چې د هغه او د هغه د ملګرو زړورتیا ملي حماسه جوړه کړه، پر ځای به وي چې هغه د نوميالیو ملي اتلانو په ډله کې وشمېرو. میرمسجدي خان غازي د ۱۸۴۱ کال د نومبر په ۲۶ (۱۲۵۷ کال د شوال ۱۱) له ټپي کېدو وروسته وفات او د چاریکارو په ده قاضي کې خاورو ته وسپارل شو.

زده کوونکي دې دیرغلګرو په وړاندې د ملي مجاهدینو د مبارزو په اړه په خپلو کې خبرې اترې وکړي.

۱ - ولې افغانان د نورو ولسونو په پرتله پر خپل هېواد د پردیو له تېرې سره حساسیت لري؟

۲ - میرمسجدي خان ولې د انگلیسانو د انعام او مکافاتو بلنه ونه منله؟

زده کوونکي دې د میرمسجدي خان د مېړانې او مبارزو په اړه یوه مقاله ولیکي.

د هېواد ځینې پوهنپال واکمنان

له پوهې سره مینه او بشري تمدن ته خدمت ښه انساني صفت گڼل کېږي. د بشر په تاریخ کې په ټولیزه توګه او د اسلامي تمدن په تاریخ کې داسې مشران تېر شوي چې د پوهې په خپرولو او د پوهانو په پاللو او ستایلو کې یې ډېرې هڅې کړي او ښه نوم یې پریښی دی. په دغه لوست کې د افغانستان دوه مشهورې تاریخي څېرې درېږنو.

سلطان محمود غزنوي

سلطان محمود د سبکتګین زوی و چې په غزنوي مشهور دی، د نړۍ له مشهورو پاچاهانو څخه گڼل کېږي. هغه په ۳۶۲ هـ.ق کال نړۍ ته سترګې پرانستې او په ۴۲۱ هـ.ق کې وفات شوی دی. سلطان محمود غزنوي د پاچهي پر تخت له کښېناستو سره سم ورو ورو د خپلې خاورې لمن

سلطان محمود غزنوي

پراخه کړه او په نسبتاً لنډ وخت کې و توانېد لوی حکومت جوړ کړي، چې بریدونه یې دهند نیمې وچې تر زړه او منځنۍ آسیا او د هغه مهال فارس پورې رسېدلې وو. سلطان محمود یوازې د خپل وخت لوی فاتح او ټکره سرلښکر نه و، بلکې له پوهې او ادب سره یې هم ډېره مینه لرله او په دغه لار کې یې بشري فرهنگ ته لوی خدمتونه کړي دي.

غزني د سلطان محمود پلازمېنه، د دغه مدبر او علم پالونکي پاچا په حکومت کې په یو مهم فرهنگي مرکز او د علم او ادب په زانګو بدل شوی و. د غزني ښار هغه

مهال لويې ودانې، ويالې، بازارونه، باغونه، جوماتونه او علمي مرکزونه لرل. ابوريحان البيروني، ابوالفضل بيهقي، ابو سعيد گرديزي، خواجه احمد بن حسن ميمندي، ابونصر مشكان غزنوي، عنصر بلخي، فرخي سيستاني، ابوالقاسم فردوسي او نور پوهان او لوی اديبان، چې هريو يې د خپل وخت د علم او ادب په ډگر کې مشهور وو، ددغه علم او ادب پالونکي پاچا په زمانه کې اوسېدل.

سلطان محمود غزنوي د اسلام او افغانستان له وياړونو څخه يو وياړ دی او د علم په ډگر کې به د هغه خدمتونه هېڅکله هېر نشي.

علي شېرنوايي

علي شېرنوايي زموږ د هېواد له نومياليو وزيرانو او علمي او ادبي شخصيتونو څخه و. علي شېرنوايي په ۸۴۴ هـ.ق. کال په هرات کې، چې د تېموريانو پلازمېنه او د علم او تمدن له مهمو مرکزونو څخه و، نړۍ ته سترگې پرانستې او په ۹۰۶ هـ.ق کې وفات شو. علي شېرنوايي له هماغه وروکتوبه د علم او ادب زده کړې ته مخه کړه او د خپل وخت له نامتو استادانو څخه يې علوم زده کړل.

کله چې سلطان حسين بايقرا په ۸۷۳ هـ.ق کې پاچا شو، علي شېرنوايي يې خپل وزير وټاکه. نوايي سربېره پردې چې يو باتدبيره وزير و، د هېواد په چارو کې له پاچا سره مرسته کوله. د علم او پوهې په خپرولو او د مدرسو او علمي مرکزونو په جوړولو کې يې ارزښتناک او نه هېرېدونکي خدمتونه کړي دي.

نوايي په خپله ليکوال او شاعر و، د عالمانو او اديبانو درناوی به يې کاوه او د علم د خاوندانو په خدمت کې يې له هېڅ کاره مخ نه اړاوه.

امير علي شير نوايي

د هرات د تېموري پاچهانو د علم پالنې او علي شېرنوايي د علمي خدمتونو په پايله کې، په ټول هېواد او په تېره بيا په هرات کې علمي او ادبي فضا او چاپېريال رامنځته شو چې د علم او ادب د سمسورتيا او پراختيا او د تاليف او څېړنې او ابتکار د زمينو د رامنځته کېدو سبب شو. له هغو مدرسو څخه چې د دغه علم پالونکي وزير په نوبت جوړې شوې، د اخلاصيه، شقائيه، خسرويه او نظاميه مدرسې يادولای شو.

د علي شير نوايي بل مهم کار د مدرسو او علمي مرکزونو،

زده کوونکو او پوهانو لپاره د اوقافو د تخصیص (پیسو) ډېرول وو. د دغو مرکزونو ملي عواید د علمي مرکزونو په جوړولو او د زده کوونکو او استادانو په لگښتونو کې لگېدل. که د یوه هېواد چارواکي له پوهې سره مینه ولري او د علم او پوهې د خاوندانو درناوی وکړي او د زده کړو او څېړنو زمینه برابره کړي، په بشپړ باور ویلای شو چې د ناپوهۍ تیاري به له منځه لاړې او هېواد به پرمختګ وکړي.

د علم پالنه او د پوهانو درناوی د هېواد پالنې له نښو څخه دي.

زده کوونکي دې د غزنویانو او تیموریانو په زمانه کې په غزني او هرات کې د علم او تمدن د پرمختګ په اړه په خپلو کې خبرې وکړي.

- ۱- سلطان محمود غزنوي څوک و؟
- ۲- د سلطان محمود غزنوي د وخت د ځينو پوهانو او ادیبانو نومونه واخلئ.
- ۳- علي شېرنوايي څوک و؟
- ۴- د پوهې او ادب په ډگر کې د علي شېرنوايي خدمتونه کوم دي؟
- ۵- د واکمن له خوا د علم پالنه د هېواد په وده او پرمختګ کې څومره اهمیت لري؟

زده کوونکي دې د هرات او غزني د فرهنګي ارزښت په اړه مقالې ولیکي چې له لسو کړنو څخه لږه نه وي.

زغم او د یو بل منل

انسان ټولنیز موجود دی، له نورو انسانانو پرته په گوښي ډول ژوند نشي کولای. ټولنیز ژوند شرایط، غوښتنې او آداب لري چې د هغو له رعایت پرته ژوند ستونزمن کېږي. د ټولنیز ژوند له غوښتنو څخه یو هم زغم او یو د بل منل دي. په دغه لوست کې به په دې اړه ګټور مطالب زده کړو.

زغم د ښو او انساني فضیلتونو له جملې څخه دی. څوک چې د نورو پر وړاندې له زغم څخه کار اخلي، خپل ځان او نور له ستونزو څخه ساتي.

زغم په حقیقت کې یو ډول صبر دی چې زغم لرونکی انسان یې د نورو انسانانو د ژوند د نابرابرو او ناسمو غبرگونونو پر وړاندې کوي. په دې معنا چې کله کله، یو څوک په قصدي او یا هم غیرقصدي توګه بې دلیل بل چاته مادي او یا معنوي زیان رسوي او د هغه د ناراحتۍ اسباب رامنځته کوي. که څه هم هغه څوک چې زیان یې لیدلی وي، حق لري قانوني مراجعو ته لار شي او هغه څوک چې تېری یې پرې کړی، د قانون منګولو ته وسپاري او خپل حق لاسته راوړي، خوښه به دا وي چې، که زیان ډېر لوی نه وي، له زغمه کار واخلي او مقابل لوری د انتقام اخیستلو له قدرت سره وښيي.

د زغم او ځان تېرېدنې بل اړخ دا دی چې په ځینو مواردو کې ډېر ځله انسان اړ کېږي، چې له نورو سره یو ځای ژوند وکړي او له داسې کسانو سره تعامل وکړي چې د کړنې، عاداتو او سلیقې له پلوه له ده سره اختلاف لري. دغه حالت غوښتنه کوي چې انسان د ستونزو او جګړې او اړ و دوړ د نه رامنځته کېدلو لپاره له صبر او ځان تېرېدنې څخه کار واخلي. د ټولنې د ګټې ژوند او سولې

لپاره، ځينې چارې وزغمي چې د هغه له ذوق، غوښتنې او شخصي عاداتو سره همغږي ونه لري. زغم او ځان تېرېدنه دگټه ژوند له مهمو اړتياوو او د هېوادپالنې له عناصرو څخه دي. ښه سپړی تل دخپلو هېوادوالو پر وړاندې له زغم او ځان تېرېدنې څخه کار اخلي او هڅه کوي د ټولنې د خلکو ترمنځ د فتنې او اړ و دوړ، نښتې او جگړې د رامنځته کېدو زمینه له منځه یوسي.

په هغو هېوادونو کې چې د زغم او ځان تېرېدنې فرهنگ شته، په سوله او ورورۍ کې ژوند کوي، امنیت تأمین او سیاسي، ټولنیز، او اقتصادي ثبات واکمن وي. زموږ په ديني نصوصو کې که قرآن کریم دی او که نبوي حدیثونه، په وار وار په زغم، آسانی او یو د بل په منلو ټینګار شوی دی. د قرآن کریم او نبوي سنتو له مخې یو ښه مسلمان باید د صبر، زغم، معنوي کرم او خیر غوښتنې ښه خوښه ولري.

بي له شکه د دغو خوښو لړل په ټولنه کې د صبر، ځان تېرېدنې او د زغم د فرهنگ د دود سبب کېږي او آرامي او ټولنیز ثبات رامنځته کېږي.

زده کوونکي دې په پنځه کسيزو ډلو ووېشل شي، بیا دې د زغم او یو بل ته د درناوي په اړه په خپلو کې خبرې وکړي.

۱- زغم او یو بل منل وگړي او ټولنه له کومو ستونزو ساتي؟

۲- ولې زغم تر غچ اخیستلو ښه دی؟

۳- زغم د هېواد پرامنیت او آرامۍ څه اغېز لري؟

زده کوونکي دې د زغم او یو بل ته د درناوي دگټو په اړه یوه مقاله ولیکي چې تر لسو کرښو لږه نه وي.

د افغانستان جغرافيايي موقعيت او د هغه ارزښت

زموږ گران هېواد افغانستان د آسيا په زړه کې پروت او له ځانگړي ارزښت څخه برخمن دی. آيا پوهېږئ چې افغانستان په شمال، سوېل، ختيځ او لوېديځ کې له کومو هېوادونو سره گډه پوله لري؟ دا هغه مطالب او مفاهيم دي چې په اړه به يې په دغه لوست کې معلومات ترلاسه کړئ.

زموږ بنياسته او گران هېواد، افغانستان د آسيا په مرکز يا زړه کې پروت دی. شمال لور ته يې ازبکستان، تاجکستان او ترکمنستان، ختيځ او سوېل ختيځ لوري ته د پاکستان له اسلامي جمهوريت سره د ډيورند تپل شوې کرښه په نښه شوې چې افغان ولس هغه په رسميت نه پېژني، لوېديځ ته يې ايران او شمال ختيځ لور ته يې د چين د خلق جمهوريت پروت دی. افغانستان (۶۵۲۰۰۰) کيلو متر مربع مساحت لري.

افغانستان د همدغه مهم جغرافيايي موقعيت له مخې د تاريخ په اوږدو کې له ځانگړي ستراتيژيک ارزښت څخه برخمن دی او د مرکزي آسيا، سوېلي آسيا او منځني ختيځ ترمنځ د تمدنونو او د فرهنگونو د يو ځای کېدلو او جلا کېدلو د سيمې په توگه يې د سيمې د هېوادونو په اقتصادي، سياسي ټولنيز او فرهنگي ژوند کې مهم رول لوبولی دی.

دغه مهم جغرافيايي موقعيت د دې سبب شوی، چې د نړۍ د لويو توسعه غوښتونکو، لکه داريوش، کوروش، مقدوني سکندر، چنگيز او مغولو پام ځانته راواړوي.

د افغانستان د اقتصادي ارزښت په اړه له دغه ځايه معلومات پيدا کولای شو، چې دغه هېواد د

ورېښمو د لويې سوداگريزې لارې په اوږدو کې پروت و، له منځنۍ آسيا نيولې د آسيا تر سويل، منځني ختيځ او اروپا پورې اوږده سيمه يې نيولې وه. همدا راز افغانستان په سيمه کې د سوداگريزو اړيکو د يو ځای کېدلو د سيمې په توگه مهم او بنسټيز رول لوبولی دی او د هندوستان د کونجې (کلی)، د تگلوري، گذرگاه، لويې لارې په نومونو ياد شوی دی.

افغانستان د مهم جغرافيايي موقعيت له امله د لويو بشري تمدنونو، لکه زردشتي، بودايي، يونان - باختري او د اسلام د ودې، پرمختگ او پراختيا په لاره کې مهم رول لوبولی دی. نن په افغانستان کې ډېر قومونه او توکمنونه، لکه پښتانه، تاجک، ازبک، ترکمن، نورستاني، بلوچ، پشه يي، هزاره، عرب، ايماق، افشار او... يو د بل تر څنگ د وروڼو په شان ژوند کوي او يو واحد ملت جوړوي.

د افغانستان رسمي ژبې، پښتو او دري دي. د افغانستان د خلکو دين اسلام دی. د افغانستان پر خلکو خپل هېواد ډېر گران دی، مينه ورسره کوي او د هغه د ودې او پراختيا لپاره هاند او هڅه کوي.

زده کوونکي دې په څو ډلو ووېشل شي. لومړۍ ډله دې د افغانستان د جغرافيايي موقعيت او دويمه ډله دې د هغو د ارزښت په اړه خبرې وکړي.

۱. د افغانستان څلور خواوې بيان کړئ؟

۲. د افغانستان مساحت ووايئ.

۳. د ورېښمو لاره له کوم ځايه پيل او تر کوم ځايه رسېدله؟

زده کوونکي دې د افغانستان د جغرافيايي موقعيت او د تمدنونو په وده او انکشاف کې د هغو د ونډې د ارزښت په اړه مطالب تيار او په ټولگي کې دې ولولي.

د شوری مقام او ګټې یې

شوری او مشوره د ټولنیز ژوند له مهمو اصولو څخه یو اصل دی. د توپيرونو د له منځه وړلو لپاره سمې پریکړې ته رسېدل په ډېرو حالاتو کې مشورې ته اړتیا رامنځته کوي. په مهمو پېښو کې چې د خلکو او هېواد له برخليک سره تړاو لري، باید د ولس رايې ته مراجعه وشي. په دغه لوست کې به د شوری او د هغې د ارزښت په اړه معلومات ترلاسه کړو.

شوری د اسلام په سپېڅلي دين کې له ثابتو اصولو څخه یو اصل دی او د مشورې او د کارونو په اړه د نورو د نظر پوښتلو په معنا ده. په اسلام کې د شوری پر اهميت د ټينګار لپاره په قران کریم کې یو سورت د (شوری) په نوم راغلی دی.

د قران کریم د لارښوونو پر بنسټ په کارونو کې مشوره کول د مؤمنانو له صفتونو څخه یو صفت دی. اسلام خپلو لارویانو ته امر کوي چې خپل کارونه د شوری له لارې پای ته ورسوي. الله تعالی د مؤمنانو په اړه فرمایي: {وامرهم شوری بینهم}، [آزباره: یعني مؤمنان خپل کارونه د شوری له لارې پای ته ورسوي].

د شوری دایره له کورنۍ پیلېږي، په تدریجي ډول پراخېږي او د ولس او حکومت تر اړوندو موضوعاتو پورې رسېږي.

د کورنۍ غړي باید د مشورې له لارې خپلې ستونزې هوارې کړي او د کلي او سیمې ستونزې باید د کلي او خلکو د مشورې له لارې حل شي. په همدې توګه باید د ولسوالۍ او ولایت د مهمو پرېکړو په اړه د خلکو نظر واخیستل شي. په مهمو او ملي برخليک جوړونکو مسایلو کې سمو او ګټورو پرېکړو ته د رسېدلو لاره یوازې د شورا او خلکو د رايې اخیستلو له لارې شونې وي. د شورا د اصل پلي کول نه یوازې سمې او معقولې پرېکړې ته د رسېدلو لامل کېږي، بلکې په دغو پرېکړو کې د خلکو مرسته او ملاتړ هم ځانته جلبوي.

باید پوه شو چې د شورا په نشتوالي کې د ټولو خلکو پر برخليک د يوه سړي نظر او استبداد حکومت کوي او د زور واکي، خپلسري او ځينو خلکو د طغيان او سرغړونې لار هوارېږي او ټولنه او هېواد د تباهي او ضعف په لور ځي.

هرڅومره چې په ټولنه کې د شورا اصل ټينگ وي او په پلي کولو کې يې ډېرې هڅې وشي، په هماغه کچه ولس او هېواد له ځواک، ټولنيز، سياسي او اقتصادي ثبات څخه برخمن کېږي.

په ټولنه او کورنۍ کې يو آرام او نېکمرغه ژوند ته د رسېدو لپاره لازم دي په کور، دفتر، کلي او ښار او د دولت او د حکومت په چارو کې د شورا اصل په يو ټوليز فرهنگي اصل واړول شي.

له هر ډول استبداد سره مبارزه او د شورا پر اسلامي او انساني اصل پابندي له هېواد او ولس سره د مينې معنا لري. په مختلفو ډگرونو کې د يوه پياوړي او پر مختللي افغانستان د شتون لپاره په ټولو اړخونو کې د شوري د اصل پلي کېدل او په پام کې نيول لازم دي.

راځئ د شوري عملي کول له کور، ښوونځي او ټولگي څخه پيل کړو او خپلې ټولې پرېکړې د شوري له لارې ونيسو.

زده کوونکي دې په پنځه کسيزو ډلو ووېشل شي او د شوري د گټو او د استبداد له زيانونو څخه دي يو لست جوړ کړي.

۱. شوري څه ته وايي؟

۲. د اسلام له نظره شوري څه اهميت لري؟

۳. که شوري نه وي، د هغې پرځای څه شی واکمن کېږي؟

۴. ولې د شوري پر اصل ټينگار د هېواد په استقرار او ثبات کې رول لري؟

زده کوونکي دې د شورا او د هغې د گټو په اړه يوه مقاله وليکي چې تر لسو کرښو لږه نه وي.

د گران هېواد د رښتينو خدمت کوونکو یاد

داکتر عبدالوکیل

محمود طرزی

آيا کله مو سوچ کړی، هغه پرمختګ چې په گران هېواد کې يې گورو، څنگه لاسته راغلی او چا د هغې په معنوي او مادي ودانولو کې ونډه اخيستې ده؟

په دغه لوست کې هڅه کوو د هېواد ځينې رښتيني او مخلص خدمت کوونکي زامن وپېژنو. د هېوادونو پرمختګ داسې کار نه دی چې په څو کلونو کې سرته ورسېږي. د يوه هېواد معنوي او مادي ودانول ډېر وخت ته اړتيا لري او د څو نسلونو د پرله پسې هڅو پايله ده.

هېواد د يوه لوی کور په شان دی. د کور ټول غړي، لوی او واړه د هغه د ودانولو لپاره کار کوي. په پای کې د دغې ودانۍ قوت او بنياست د هغو کسانو د نه ستړي کېدونکو هڅو او زيار پايله ده چې د هغه په ودانولو کې يې ونډه اخيستې او د دغه لوی کور، يعنې هېواد د جوړوونکو حيثيت لري. هغوی هريو په خپل وخت او د خپلې کاري وسې تر بريده زموږ د هېواد د سمسورتيا او پرمختګ لپاره کار کړی دی. چا د ښوونې او روزنې په برخه کې، چا د کرنې په برخه کې، چا علمي او څېړنيز مهم کارونه سرته رسولي او د پوهنتونونو او لوړو زده کړو او علمي څېړنو په برخه کې يې کار کړی، ځينو هم په نورو ډگرونو کې لکه دين، سياست، اقتصاد، ښار جوړولو، فرهنگ او داسې نورو برخو کې ښکاره او د پام وړ لاسته راوړنې لرلې دي.

د هېواد د دغو خدمت کوونکو ياد، د هغو د ارزښتمنو کارونو ستاينه، د هغوی د کارونو پر ارزښت پوهېدنه، هغوی ته زموږ د وفادارۍ او درناوي نښه ده. دغه کار زموږ د نننيو او سبايو نسلونو له شرعي او ملي د ندو څخه دی.

په لاندې کرښوکې د بېلگې په توګه د هېواد هغه رښتيني خدمت کوونکي شخصيتونه په لنډه توګه

يادوو چې هريو يې په يوه ټاکلي ډگر کې ولس ته ارزښتناک او د ستاينې وړ خدمت کړی دی.

علامه محمود طرزي

علامه محمود طرزی زموږ د هېواد له مهمو شخصيتونو څخه دی چې د ژورناليزم او مطبوعاتو، بهرنيو اړيکو، دپلوماسۍ او څېړنې په برخه کې يې نه هېرېدونکي خدمتونه کړي دي. د بهرنيو چارو د وزارت فعالول او د(سراج الاخبار) د جريدې تاسيس د علامه محمود طرزي له ډېرو مهمو کارونو څخه دي.

غلام محی الدين انيس

غلام محی الدين انيس زموږ د هېواد د مطبوعاتو د ډگر مهم شخصيت و چې د انيس د ملي ورځپاڼې تاسيس د هغه له مهمو کارونو څخه گڼل کېږي.

مولوي عبدالغني

مولوي عبدالغني، چې د قلعه بلند مولوی صاحب په نامه مشهور و، زموږ د هېواد له لوړو شخصيتونو څخه و. خپل ژوند يې د شرعي علومو په تدريس کې تېر کړی او د قلعه بلند د مشهورې مدرسې په جوړولو يې ډېر پوهان روزلي او ټولنې ته يې وړاندې کړي دي.

علي احمدخان پوپل

زموږ د هېواد له علم پالونکو شخصيتونو څخه و چې د ښوونې او روزنې وزارت د مسووليت تر څنگ يې د هېواد د پرمختيا او سمسورتيا لپاره بنسټيز کارونه سرته رسولي دي.

پوهاند عبدالحی حبيبي

پوهاند عبدالحی حبيبي زموږ د هېواد ستر شخصيت او يو پوه او پېژندل شوی څېړونکی دی چې د څېړنې او تاليف په برخه کې ډېر اثرونه لري او د هېواد علمي او فرهنگي خزانو د ښوولو په برخه کې يې ډېره موده کار کړی دی.

استاد عبدالرحيم نيازى

استاد عبدالرحيم نيازى زموږ د هېواد له نوابغو څخه و چې په خپلو علمي او ژورو وړاندوينو سره د افغانستان پر وړاندې د وخت د شوروي اتحاد ناوړو نيتونو ته ځير شوى و. د دغه گواښ د مقابلې لپاره يې شپه او ورځ علمي او فكري مبارزه وكړه. د اسلامي غورځنگ په جوړولو كې يې ډېره ونډه واخيستله، چې وروسته يې زموږ پر هېواد د شوروي د وړانوونكي يرغل پر وړاندې په مېړانه جهاد او مقابله وكړه.

دكتور عبدالوكيل

ارواښاد دكتور عبدالوكيل زموږ د هېواد د كړنې د ډگر له مشهورو استادانو او متخصصينو څخه و چې ټول ژوند يې په خپلو هڅو د افغانستان د كړنې په پراختيا كې تېر كړى دى. دكتور عبدالوكيل د كابل پوهنتون د كړنې د پوهنځي رئيس او استاد او د كړنې وزير په توگه د افغانستان ولس ته بنسټيز او عملي خدمتونه كړي دي. دكتور عبدالوكيل د ژوند تر وروستۍ سلگۍ پورې او په ډېرو سختو شرايطو كې د خپل ملت تر څنگ او د هېواد په چوپړ كې پاتې شو. له ټولو مادي امتيازاتو او آرام او هوسا ژوند څخه تېر شو. له جسمي ناروغۍ سره سره يې كلو او باندو ته تگ راتگ كاوه او د غلو، دانو او سابو د نوو تخمونو د دودولو او نويو نياكيو او مېوو په راوړلو كې يې له بزگرانو سره مرسته كوله. د ډېرو ښو او گټورو مېوو او سابو دودېدل چې نن په افغانستان كې دي، په تېره بيا زرد آلكو، منې او الوچې د دكتور عبدالوكيل د نه ستړي كېدونكو هلو ځلو بركت دى چې د جاريه صدقې په توگه به د هغه لپاره پاتې وي.

د هېواد د ټولو ملي شخصيتونو او خدمتگارانو يادول په يو لوست كې ناشونى كار دى، له دې امله د هېواد د ځينو رښتينو زامنو نومونه چې هر يوه په خپل وار د افغانستان د پرمختگ لپاره ارزښتناك خدمتونه كړي، د بېلگې په توگه يادوو:

عبدالهادي داوي، دكتور عبدالحكيم ضيايي، شهيد انجنير حبيب الرحمن، مولانا شاه محمد رشاد، مولانا خال محمد خسته، شهيد مولوي حبيب الرحمن، پوهاند وفي الله سميعي، مولانا محمد سليم راغي، شهيد سيف الدين نصرتيار، استاد مشعل هروي، استاد برشنا، عبدالله ملكيار، غلام محمد ميمنگى، عبدالمجيد زابلي، غلام محمد غبار، شهيد ډاكټر محمد عمر، مېرمن كبرا نورزايي، شهيد سيد اسمعيل بلخي، مولوي غلام نبي كاموي، غلام سرور ناشر، مولوي

محمد ابراهيم کاموي، شهيد مولوی محمدشاه ارشاد، مولوي فضل من الله فضلي، فخرالمشايع
ميگل جان آغا، شمس المشايخ مجدي، شهيد منهاج الدين گهيخ او د هېواد نور خدمتگاران.
کله چې په هېواد کې گټور شيان گورو يا د مادي او معنوي پرمختگ کومه نېسه وينو او يا له کوم
شته نعمت څخه گټه اخلو، بايد په ياد ولرو چې دغه څيزونه ټول زموږ د پلرونو او نیکونو د هاند
او هڅو پايلې دي. موږ بايد د خپلو تېرو خدمتگارانو خدمتونه په ياد ولرو او د هغوی بڼه کارونه د
خپل ژوند تگلاره وگرځوو او د بښني دعا ورته وکړو.

بڼه او هېوادپال افغان کله هم د خپل هېواد رښتيني خدمتگاران نه هېروي، ځکه د اسلام دين
مسلمان ته له هغو کسانو څخه چې له ده سره يې نيکي کړې، د مننې په کولو امر کړی دی.

زده کوونکي دې له اړوند ښار يا ولسوالۍ او ولايت څخه د هېواد د رښتینو او مخلصو خدمت
کوونکو د نومونو لست جوړ او د هغوی ارزښتناک خدمتونه دې وليکي.

۱. زموږ د هېواد پرمختگ د کومو کسانو د کار پايله ده؟
۲. د هېواد د رښتینو خادمانو د خدمتونو يادول د څه شي بېلگه ده؟
۳. د هېواد زړه سواندي خدمت کوونکي پر موږ څه حق لري؟
۴. د گران هېواد د تاريخ د لسو تنو ملي شخصيتونو نومونه واخلئ.
۵. دکتور عبدالوکيل څوک و او د هېواد لپاره يې کوم خدمت کړی دی؟

زده کوونکي دې د هېواد د ځينو هېوادپالو شخصيتونو په اړه يوه مقاله وليکي چې تر لسو کرښو
لږه نه وي.

اسلامي ورورگلوي

- ولې مسلمانان سره وروڼه گڼل کېږي؟
 - د اسلامي ورورگلوۍ مفهوم څه شی دی؟
 - له اسلامي امت سره د مسلمانانو تړاو څه معنا لري؟
 - زموږ گران هېواد د اسلامي امت په منځ کې کوم دريځ لري؟
- په دغه لوست کې به پر نورو مطالبو سربېره د پورتنیو پوښتنو ځوابونه هم پیداکړو.
- الله ﷻ ټول انسانان له یوه پلار او موره پیداکړي او د ټول بشریت اصل او نسب حضرت آدم او حضرت حوا علیهما السلام ته ورگرځي. قرآن کریم په دې اړه فرمایي: **﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾** {د حجرات سورة ۱۳ آیت}
- "**ژباړه:** ای خلکو! موږ تاسو له یوه نر او ښځې پیداکړي یاست او تاسو مو قومونه او قبیلې گرځولي یاست، ترڅو یو بل وپېژنئ. په رښتیا چې په تاسو کې خدای پاک ته هغه څوک نژدې دی چې ډېره تقوی ولري."
- پر انساني اړیکو سربېره، بله رېښه چې انسانان سره یوځای کوي، دیني ورورگلوي ده. اسلام د الهي ادیانو د وروستي دین په توګه په ټوله نړۍ کې خپل لارویان د ایمان او عقیدې پر بنسټ وروڼه گڼلي او له هغوی څخه یې یو موټی امت جوړ کړی دی.
- قرآن کریم د مؤمنانو په اړه، چې له یو بل سره وروڼه دي داسې فرمایلي: **﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ﴾**

{الحجرات: ۱۰} [ژباړه: په رښتيا چې مؤمنان سره وروڼه دي.]

بل ځای الله ﷻ مسلمانان سره يو امت گڼلی. ﴿إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُون﴾

{الأنبياء: ۹۲} [ژباړه: په رښتيا چې ستاسو امت، واحد امت دی او زه ستاسو رب یم، نو یوازې زما

عبادت وکړئ.]

اسلامي ورورگلوي هماغه ژوندی ایماني روح او ساده احساسات او عواطف دي چې یو مسلمان یې د بل مسلمان پر وړاندې په زړه کې لري. ددغه روح او احساس اغېزې په خیر غوښتنې، مرستې، ملاتړ، لاسنيوي، نصیحت او گډو هڅو کې عيني انځور پیدا کوي.

د اسلامي ورورگلوي نورې پایلې د مسلمانانو په منځ کې د قومي، نژادي، ژبنیو، سیمه ییزو او ټولنیزو دریځونو د اختلافات له منځه تلل دي؛ ځکه د خلکو په منځ کې د لوړوالي معیار (تقوی) ده چې ټولې ښېگڼې او فضایل پکې نغښتي دي.

مسلمان د خپل مسلمان ورور په خوښۍ، خوښ او په غم، غمجن کېږي. د افغانستان مسلمان ملت چې د اسلام له هماغو لومړیو څخه پر دغه دین مشرف شوی او د اسلام په خپرېدو او اسلامي تمدن ته یې په خدمت کې ډېرې سربښندنې کړي، د اسلامي امت مهمه برخه جوړوي. زموږ ملت تل د نړۍ د مسلمانانو ترڅنګ ولاړ دی او ټینګ ملاتړ یې کوي، لکه د فلسطین او د مسلمانانو د لومړۍ قبلي آزادي.

د اسلامي نړۍ د مهمو موضوعگانو د اوارولو لپاره د نړۍ له مسلمانانو سره زموږ د مسلمان ولس پیوستون یوه څرګنده بېلګه ده، چې د اسلامي نړۍ له خاورې او مقدساتو څخه زموږ د ولس ملاتړ گڼل کېږي.

افغانستان د اسلامي امت په منځ کې ځانگړی دریځ لري او د اسلامي هېوادونو د همکارۍ د سازمان (O.I.C) د جوړښت له پیله د دغه سازمان غړیتوب لري، ځکه دغه سازمان د اسلامي هېوادونو د یووالي او مرستو سمبول دی.

د مسلمان شخص د هېوادپالنې له غوښتنو څخه یوه داده چې ځان د ستر اسلامي امت یوه برخه گڼي. هر هېوادپال افغان د خپل ملت ترڅنګ له اسلامي ملت سره هم مینه لري او د ټولو مسلمانانو د خیر او پرمختګ لپاره هڅې کوي.

لنډيز

بې اتفاقي د مسلمانانو د کمزورۍ لامل کېږي. له همدې امله خدای پاک مسلمانان له اختلاف څخه منع کړي او فرمايي: ﴿واعتصموا بحبل الله جميعاً و لا تفرقوا﴾ {ال عمران ۱۰۳} [ژباړه: د خدای پاک په رسی (قرآن کریم) منگولې ولگۍ او بې اتفاقي مه کوئ].

حضرت محمد ﷺ په یو حدیث شریف کې فرمایي: [مثل المؤمنین فی توادهم و تعاطفهم و تراحمهم کمثل الجسد الواحد اذا اشتکی منه عضو تداعی له سائر الجسد بالسهر و الحمی] ژباړه: مؤمنان په دوستۍ او مهربانۍ کې یو تر بله د یو تن په څېر دي، هرکله چې د تن یو غړی په رنځ اخته شي، د تن نور غړي ورسره په بې خوۍ او تبه کې رنځېږي.

زده کوونکي دې د مضمون د استاد په مرسته په ډلو کې د مسلمانو ملتونو ترمنځ د ورورگلۍ په اړه بحث وکړي.

- ۱- هغه رېښه چې مسلمانان سره یوځای کوي، کومه ده؟
- ۲- د اسلامي ورورگلۍ عملي گټې او موخې کومې دي؟
- ۳- یو مسلمان د اسلامي امت د قضایاوو پر وړاندې څه دنده لري؟

د ورورگلۍ په اړه مقاله ولیکئ چې تر لسو کړښو لږه نه وي.

د چاپېريال ساتنه

زده کوونکې به په دې لوست کې د استوګنې له چاپېريال، د استوګنې د چاپېريال له مهمو پدیدو او د استوګنې د چاپېريال له ساتنې سره او د هغو په ساتنه کې د انسانانو له ونډې سره آشنا شي. د استوګنې چاپېريال د ځمکې هغه ټاکلې سیمه ده چې د انسانانو، الوتونکو او د وچې او اوبو د حیواناتو د ژوندانه د تېرولو لپاره یې مناسبه حیاتي زمینه برابره کړې ده.

د استوګنې په چاپېريال کې مهمې حیاتي پدیدې دا دي:

- د ژوندانه د دوام لپاره د یوې سیمې طبیعي موقیعت،

- د خاورې شتون،

- د تنفس لپاره د مناسب اکسیجن او هوا شته والی،

- د بېلابېلو حیواناتو شته والی،

- مطلوبه او مناسبه آب او هوا،

په طبیعت کې دغه ټولې پدیدې په متقابل ډول د ژوندانه په وده او پراختیا کې عمل کوي. انسانان د اشرف المخلوقات په توګه د دغه حیاتي سیستم په محور کې ځای لري او له هغه څخه د ګټې اخیستنې په څرنگوالي کې اساسي ونډه لري. له دې امله د انسان د استوګنې چاپېريال د ځمکې پر مخ د هر انسان لپاره د اوسېدو او روزنې اصلي ځای ګڼل کېږي، د مور په څېر یې هر یو په غېږ کې نیولی او په وده او روزنه کې یې ارزښتناکه ونډه لري. له دې امله د زېږېدو ځای او هغه چاپېريال ته درناوی چې انسان پکې ژوند کوي او له نعمتونو څخه یې ګټه اخلي، یوه اخلاقي او انساني وجیبه بلل کېږي. باید هر هېوادپال افغان د چاپېريال په ساتنه کې ځان مسؤول وګڼي.

له ککړتيا څخه د استوگنې د چاپېريال پاکوالي په درېو اصلونو باندې ولاړ دی:

• له ککړتيا څخه د هوا پاک ساتل،

• د جاري اوبو او اوبلنو (مايع) عناصرو پاک ساتل،

• له ککړتيا او زيانمنو عناصرو څخه د خاورې پاک ساتل.

باید زیاته کړو چې زموږ د ژوندانه د تنفس او پايښت لپاره د اکسیجن گاز او پاکه فضا یو مهم رکن جوړوي، له دې پرته ژوند له منځه ځي. اړینه ده چې د ځمکې هوا د سون د توکو، د ډبرو سکرو، پلاستیک، د تیرونو او رېرونو د سوځولو له ککړو دودونو څخه ځان وساتو. گلخانه یي گازونه، لکه کاربن ډای اکساید، کاربن مونو اکساید، متان گاز او نور زیان لرونکي گازونه چې له ماشینونو او کارخانو څخه وځي او هغه گازونه چې د خځلو له انبارونو څخه په ښارونو او کلیو کې رامنځته کېږي، باید له زیانونو څخه یې انسانان او څاروي وساتو.

د هغو گازونه مخه ونیول شي، چې د موټرو له ماشینونو او عراده جاتو څخه رامنځته کېږي او یا د خښتو له بټیو او حیواني محروقاتو څخه فضا ته داخلېږي، هوا ککړوي او د سیمې اوسېدونکي له ډول ډول ناروغیو سره مخامخوي.

هغه اوبه چې د هایدروجن او اکسیجن له ترکیب څخه جوړېږي او یوه حیاتي ماده ده، باید په مکروبونو ککړې نشي. باید د څښلو اوبه صحي وي چې په انساني او حیواني ټولنه کې د ناروغیو د خپرېدو مخنیوی وشي. د ژوندانه په دوام کې د حیاتي مادې په توګه مرسته وکړي. له دې امله اړینه ده چې جاري اوبه، د ځمکې لاندې اوبه او د ویالو او سیندونو اوبه ککړې نه کړو، پرته له دې د انسانانو او حیواناتو روغتیا ته زیان رسوي، د ناروغیو خپرېدل چټکوي او د کرنې تولیدات او د اوبو ژوي مسموم او اغېزمن کوي.

خاوره د استوګنې د چاپېريال یوه بله مهمه حیاتي ماده ده چې د انسانانو، حیواناتو او په ځنګلونو او دښتو کې د وحشي حیواناتو له ژوند سره مستقیماً اړیکې لري. حاصل ورکوونکې خاوره چې په هغو کې عضوي مواد ډېر وي، په کرڼه کې د کرنې د تولیداتو لپاره مناسب چاپېريال رامنځته کوي. کوښښ باید وکړو چې خاورې له تېزابي کېدو څخه وساتو. هغه خاوره چې د سیلابونو بهېدو ته خپرمه وي، که چېرې د هغوی مخنیوی ونشي، نو کرنیزې ځمکې به له منځه لاړې شي.

له هېوادپالنې سره په تړاو ښايي د اوبو، خاورې او هوا ارزښت درک کړو او په مجموع کې د استوګنې خپل چاپېريال له طبیعي خطرونو او ککړتيا څخه وساتو چې له یوې خوا زموږ د استوګنې

چاپېريال د ژوندانه لپاره ښه شي او له بلې خوا د يوه هېوادپال په توگه د خپلې خاورې او هوا پر وړاندې خپل مسووليت سرته ورسوو او درناوی يې وکړو.

زده کوونکې دې په دوو ډلو ووېشل شي، لومړۍ ډله دې د استوگنې د چاپېريال په اړه څرگندونې وکړي او دويمه ډله دې د استوگنې د چاپېريال د مهمو حياتي پديدو نومونه واخلي او پايله دې په ټولگي کې وويي.

۱. خاوره د استوگنې په چاپېريال کې څه ونډه لري؟
۲. څنگه د هېواد د ککړتيا مخنيوی وکړو؟
۳. د اوبو ککړتيا د انسانانو ژوندانه ته څه ډول زيانونه رسوي؟

د حکومت پر وړاندې د خلکو د نډې

د حکومت پر وړاندې د خلکو د نډې د ټولنې د سوکالۍ او نېکمرغۍ او د وگړو گټو موخو ته د رسېدو لپاره له مرستې او کوبښن څخه عبارت دي. خلک او حکومت له یو بل سره متقابلې اړیکې لري. حکومت د خلکو له مرستې پرته خپلې دندې او ماموریت په سمه توګه سرته نشي رسولای او خلک هم د حکومت له مرستې پرته خپل سیاسي، ټولنیز، اقتصادي او فرهنګي ژوند په سمه توګه پر مخ نشي وړلای. په دې لوست کې به د حکومت پر وړاندې د خلکو د دندو په اړه مطلب ولولو.

د نظام پر وړاندې د خلکو مهمې دندې په لاندې ډول دي:

۱. **قانون ته درناوی:** قوانینو ته درناوی په ټولنه کې د پرمختګ او امنیت لامل کېږي. قانون ته غاړه نه ایښودل بې نظامي رامنځته کوي چې په بېلا بېلو برخو کې د بېوزلۍ او وروسته پاتې والي سبب کېږي او زیان یې د ټولنې ټولو خلکو ته رسېږي. که په یوه هېواد کې سم حکومت وي، خو خلک د قانون درناوی ونه کړي، هېڅ ډول بدلون، پرمختګ او اصلاحات به رامنځته نشي. په داسې دولت کې د کارونو سرته نه رسول او د قانون ماتول منځته راځي چې د خلکو خیر او ګټه پکې نه وي.

۲. **له دولت څخه ملاتړ:** د دولت پر وړاندې د خلکو یوه مهمه دنده د پر دیو د توطیو، دسیسو او تېریو پر وړاندې د نظام ساتنه ده. که دښمن وغواړي زموږ د نظام د نسکورولو لپاره په توطیو او جګړو لاس پورې کړي، زموږ خلک د جګړې ډګر ته راوځي او په جهاد، سربښندنو او شهادت سره له خپل حکومت او نظام څخه ساتنه کوي. د انګلستان پر وړاندې د افغانستان لومړۍ دویمه او درېمه

جگړه، د شوروي اتحاد په وړاندې جهاد او درېدل د تېري کونکو په وړاندې زموږ د خلکو د هېواد ساتنې څرگندې بېلگې دي.

۳. له دولتي ارگانونو سره مرسته: هر دولتي ارگان د ملي گټو د تأمین او ساتلو لپاره رامنځته کېږي او د ټولو خلکو په خدمت کې وي. پارلمان د قانون د ترتیب او تدوین دنده لري. بېلا بېل وزارتونه د هېواد او خلکو د ترقۍ، پرمختګ او نېکمرغۍ ضامن وي. قضايي بنسټونه او ادارې د خلکو تر منځ اختلافونه او نښتې په عادلانه ډول حل او فصل کوي. پوليس کورنۍ امنيت تأمينوي. ملي اردو د هېواد د پولو دفاع او ساتنه کوي. د هېواد پر ټولو وګړو او بچيانو لازمه ده چې د خپل دولت له ادارو سره مرسته وکړي.

۴. له حکومت څخه اقتصادي ملاتړ: د خلکو بله دنده له حکومت سره له اقتصادي او مالي پلوه مرسته کول دي. حکومت د خلکو خدمتګار وي او د خپلو دندو د سرته رسولو لپاره مالي لګښت ته اړتيا لري. د دغو اړتياوو د پوره کولو لپاره پر عايداتو باندې ماليات ږدي؛ له دې امله ښايي ټول خلک په رښتيني ډول ماليه ورکړي.

۵. په لګښت کې سپما: د خلکو يوه بله دنده په لګښت کې سپما ده. خلک بايد د ډېرو اوږو، برېښنا، غوښې او نورو لومړنيو توکو په لګښت کې سپما وکړي. که چېرې د اوږو نل خلاص وي، بايد بند شي، چې د زياتو اوږو د له منځه تلو مخه ونیول شي. هغه ټولنه چې له اسراف څخه ځان ساتي له حکومت سره د غذايي توکو د تأمین او د نورو اړتياو پر توکو مرسته کوي. د کور مېرمن چې د غذايي توکو او نورو مصرفي توکو سپما کوي په حقيقت کې د کور او د هېواد له اقتصاد سره مرسته کوي.

د اسلام ستر پيغمبر، حضرت محمد ﷺ فرمايلي دي: ((ما عال من اقتصد)) ژباړه: څوک چې په لګښت کې سپما کوي، احتياج شوی نه دی.

۶. د دندې په سرته رسولو کې زيار او هڅه: د ټولنې هر وګړی دنده لري، هغه کار چې ورته وسپارل شي، په ښه توګه سرته ورسوي، مثلاً زده کونکي چې دنده يې لوستل او زده کول دي، بايد په خپلو لوستونو کې زيار وباسي. هغه کارګر چې په فابريکه کې کار کوي، دنده لري چې د توليداتو په زياتوالي کې زړه سواندی کوشښ وکړي، چې د توليداتو لپاره د ټولنې اړتيا پوره کړي. خلک او دولت متقابلې دندې لري، له متقابلو دندو او مرستو پرته د نېکمرغه ژوند

دوام ناشونی دی.

له ښاروالۍ او خپلو ترافیک پولیسو سره ملګري واوسو. د ښار د پاکوالي په برخه کې هڅه وکړو. د خپل کور تر څنګ ونې کېږوو. د سرکونو، ویالو، پارکونو او عمومي باغونو تر څنګ خڅلې وانه چوو، بلکې په خپلو ټاکلو ځایونو کې واچوو. که چېرې ګاونډي او یا نور څوک خڅلې د کورو تر څنګ په ویالو کې اچوي، په پوره درناوي ورته باید ووايو چې خڅلې په خپل ځای کې واچوي. په باغچو، د کور او د خپل ښوونځي په شاوخوا کې ګلان وکړو او ښه څارنه یې وکړو. ونو ته زیان ونه رسوو. که موټر چلوونکي واوسو، د موټر چلولو رسمي اجازه لیک واخلو. د سړک په هر ځای کې ونه درېږو، ترافیکي قوانین مراعات کړو.

زده کوونکي دي په دوو ډلو ووېشل شي. یوه ډله دې له حکومت سره د خلکو د مرستې په هکله او بله ډله دې د دولت د مسوولیتونو په هکله خبرې وکړي او پایله دې په ټولګي کې وړاندې کړي.

۱. له حکومت سره د خلکو د مالي مرستې ډېره ارزښتناکه لاره په کوم ډول سرته رسېږي؟
۲. د سپما په هکله د پیغمبر ﷺ حدیث له ژباړې سره ولیکئ.
۳. خلک باید له دولت سره څنګه مرسته وکړي؟ په دې برخه کې معلومات وړاندې کړئ.

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library